

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Çarşaf

18 ŞUBAT 1976

250 KURUŞ

SAYI: 10

KARİKATÜR
POSTER

"Ben
CHP'nin
incisiyim"

Samir Balıoğlu

Anahtarı nerde?..

ÇETİN EMEÇ

BİR, temmuz günüydü... Onaltı yıl önceki hafızam beni yanıltmıyorsa 5temmuz: ŞekerBayramı'nın da ilk günü... Devrim mi, ihtilâl mi, darbe mi; tipine hâlâ bir isim bulamadığım 27 Mayıs hareketi henüz yapılmıştı. İktidar milletvekillerini tek tek toplamışlar; ne kadar boş kışla, koğuş buldularsa, içine tıkmışlardı... Dışarda bıraktıkları üç, beş kişiydi: Olağanüstü ayrıcalık tanıdıkları bir Ali Fuat Cebesoy... Orası, burası tutmaz bir, iki felçli.. Birde, iki gözü görmez babam...

Derken, o sıcak temmuz günü geldiler ve bizim evi bastılar.

Kıyıda, bahçeli bir ev... Üç kapıyla sokağa açılır. Yemeğin, güneşin ve bayram ziyaretçilerinin rehabetini taşıyan vücutlarımız, zil sesiyle nasıl irkiliştirdi, dün gibi hatırlarım. Çizgileşen mahmur gözlerimiz, fincan fincan açılmıştı. Oysa, ne var ürkecek? Ön sezi işte...

Kapıyı açtığımızda, ihtilâl kuvvetleri tam saha pres halindeydi. Bahçe sarılmış: Duvar dibinde silâhlı nöbetçiler... Çiçeği burnunda Kadıköy Kaymakam Yardımcısı etiketini yakasında taşıyan birkurmay binbaşı... Dört de polis memuruyla bu takımı taşıyan üç cip.

Geldiler, tutuklama emrini okudular ve evde aramaya başladılar: Tam dört buçuk saat... Ne arıyorlardı? Ne eşeliyorlardı? Eminim, kendileri de bilmiyorlardı. Bilmiyorlardı ki; kiler fareleri gibi tel dolabı, buzdolabı ve yüklüğün bile içine dalmışlardı. Ev halkı olarak meydana onlara bırakmış, üst kattaki küçük oturma odasına çekilmiştik. Arada, birinden biri kafasını içeri uzatıyor, radyo düğmesine dokunup "Musikiyi de tutuklamadık ya" dedikten sonra, yine basıp gidiyordu.

DERKEN içeriden bir çığlık yükseldi: Evde çalışan kadının çığlığı. Sivil memurlardan biri, üstünü aramaya kalkmış da.. Ama öyle, böyle değil. Gümrükte, ihbar üzerine yakasına yapışılan yolcu gibi.. Aradığı da, sözde bir çift altın vazo. Ama hizmetçi kızın düğün arasında, altın vazanın işi ne? Neyse, öğrendik: Güvenlik kuvvetlerimizin eli, oralara kadar uzanmış meğerse...

Sonra, ikinci bir çığlık. Ardından "Yakaladık" feryadı. Bu seferki, erkekçe bir ses. Ve, sevinç püskürtmekte...

Merakın dürtüsüyle fırlayıp koşmuştum içeri: Sandık odasına. Sivil memurlardan biri yere çömelmiş, önünde kapağı açık bir kutu. Kutunun içinde, bir alay anahtar.

Beni görür görmez, dikilmişti karşıma: Bir hışım anıtı halinde. Sonra güremişti: "Söyleee!.. Söyle düşüğün oğlu; bu anahtarlar, hangi mülklerinize ait?"

Bir kısmının,evin yedek anahtarları olduğunu anlatıncaya kadar, ne ter dökmüştüm Yarabbi. Ama, bir kısmının da kaynağı belirsiz. Ne o kapıyı açar, ne bu kilide uyar. Hiç bir mülkümüze de ait değil üstelik. Gelgelelim, herifin taş kafası, laf almaz. Dilinde de, hep aynı bozuk plak: "Söyle düşüğün oğlu! Bu anahtarlar hangi mülklerinize ait?..."

Oan, gözü bir de sarı anahtara ilişmez mi? Tek de değil, çift anahtar... Bu kez tutturmuştu: "Şu altın anahtarlar nerenin?"... "Hayır, altın değil pirinç. Valiz anahtar..." "Hangi valiz? Göster!" İşte o yok. Parçaları kimbilir nerelerde kalmış; çoktaaan tarih olmuş..

O gün, sahipsiz anahtarların kilitlerini bulamama suçunun (!) kefaretinin, bir münasebetsiz ağzın soruları karşısında tam üç saat kıvrılarak ödemişim. Herif kabaydı, hırttı. Taze yetkiye kavuşmuş çingenenin hazımsızlığıyla oynuyordu şu eli, kolu güçsüz muhatapla... En kötüsü, görgüsüzdü: Kırkpaslı anahtarda, kırk ayrı mülkün hayalini görebiliyor; bir çift sarı anahtar, onu düşler âleminde altın madenlerine sürüklüyordu.

DAHA sonra, çok düşünmüşümdür anahtar konusunu. Bütün eski evlerde vardır bu anahtarlar. Karası, sarısı, paslısı, nikelâlısı. Bazen de sapı kakmalısı, oymalısı. Hepsisi de, kilitlerle yıldızı barışık olmayan anahtarlar... Kutularda, gözlerde saklanırlar. Ama kimindir, nerenindir bilinmez. Hiç bir kilide de girmez. Girse açmaz.

Bazen de bakarsınız, kilitler anahtarsız. Köşe bucağı araştırdığınız zaman, kilit kadar anahtar da geçer elinize. Ama hepsi birbirine yabancı; hepsi de uyumsuz... Sanki bir oyunbaz; görünmeden bütün kentin evlerini dolaşmış, anahtarları birbirine karıştırmıştır. Kilitler ve anahtarlar, sahipsiz kalsın diye...

Aslında bütün evren, bir kilit ve anahtar yığınınından ibaret değil midir? Çoğu da dargın kilitler, anahtarlar.

İşte örneğin şu karanlık insan yüzü bir kilit. Şu okunmamış kitap da, şu okşanmamış kadın da, şu ayak basılmamış yabancı ülke de... İlk kez direksiyon başına oturuyorsanız, otomobil de... Musiki ile uzaktan yakından ilişginiz yoksa, şu ya da bu saz da...

Kilit dediniz mi, kapalı bir kavram canlanır gözler önünde. Anahtar ise somut bir ışıktır. Kapalı bir âlemi, insan merakının önünde kanat kanat açan...

Ya anahtarsız kilit? O da, burğu burğu oyulması, matkap matkap delinmesi gereken bir sır... Çözümenecek bir şifre... Aydınlatılmayı bekleyen bir esrar...

ŞU SIRA bakıyorum, çevremizde bir yığın kilit. Hepsisi de, anahtarsız:

Dünyayı çamura bulayıp zifos serpintilerini Türkiye'ye de sıçratan rüşvet olayı, hiç şüphesiz çetin bir kilit... Ya, Milli Savunma Bakanı'nın açıklaması? Kilide hiç mi hiç uymayan aciz bir anahtar...

Ecevit'in bir Yunanlı gazeteciyle temasını dillerine ve kalemlerine dolayanlar oldu mu; oldu... CHP lideri "Görüşmedim" demişti. Sen misin diyen. Bastılar, başbaşa resimlerini. Alın size bir kilit daha... CHPBasınBürosu'nun açıklamasına gelince: Kilide ters düş-tüğü daha karışık bakmakla görülen zavallı bir anahtar...

Çağlayangil'in, Birleşik Amerika gezisi ertelendi. Neden? Çağlayangil, der ki "Hastayım. Elime bak; ne sıcak..." Bir ihtimal de, Bayan Kissinger'in ülser'i azmıştır, iki ülke dışişleri bakanının yüzyüze gelmesine olanak kalmamıştır...

İşte size bir kilit yine: Erteleme. Ama şu çifte cevapkilidi açmaktan çokook uzak; anahtar bile sayılamayacak bir nesne...

Ve nihayet, koalisyonumuz bir kilit... Fakat söyler misiniz, anahtarı kimdedir?

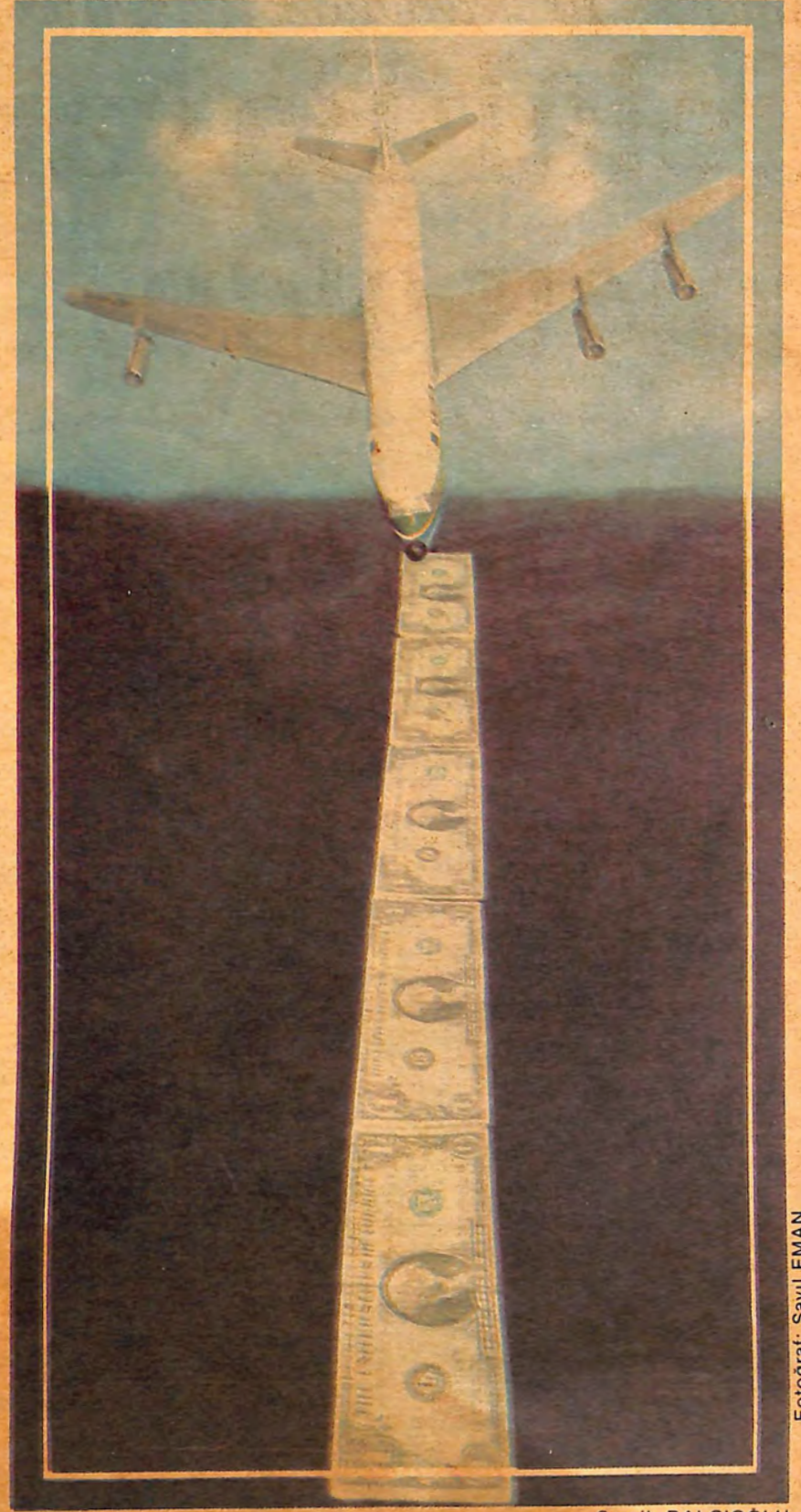
Evet, Türkiye şu sıra bir kilitler âlemi. Hepsisi de anahtarsız kilitler. Hepimizin dilinde de aynı tekerleme.

Açıl kilitim açıl... Açılmaz... Anahtarı nerde?... Suya düştü... Su nerde?... İnek içti... İnek nerde?... Dağa kaçtı... Dağ nerde?... Yandı, bitti, kül oldu.

Tüm ümitlerimizle birlikte...

Çarşaf MÜZESİ

Üç buutlu karikatürler dizisi: 10

Semih BALCIOĞLU

Fotoğraf: Sayıl EMAN

SÖZCÜKLERİN İÇ DÜNYASI

MÜZİKAL

MUTASSIP RÜŞVE

AC

Kar yağdı, böyle oldu

Ispanak 10 lira oldu. Et, ortalıktan kayboldu.

Celâl Bayar, solcu oldu...

Bugünlerde, Ankara ve İstanbul'un sosyete salonlarında ne çok solcu var. Kala kala tek sağcı kaldı galiba: Hain Ecevit!..

Yazan: HİKMET FERİDUN ES

SOKAKTA, çocuklar yırtınıyorlar: "Yazıyor!.. Celâl Bayar'ın, solcu olduğunu yazıyor!..."

"Bizim köşk"ün büyük salonu, tatlı ıhlık içinde... Mermer şömine yanıyor. Geniş pencerinin dışında ağır ağır yağın, Viyana operetlerindeki meşhur kuşbaşı biçiminde karlar... Masanın üstünde konyaklı çaylar. Ananaslı, romlu pastalar... Ve, dışarıdan çocuk sesleri:

"Celâl Bayar'ın solcu olduğunu yazıyor!..."

Celâl Bey, söze şöyle başladı:

"Solculuktan delikte bulunduğum sıralarda. Yandan akmakta olan mahpushane çeşmesi."

"Efendim?... Anlayamadım."

"Yani ya... Solculuktan yarken... İçeride bir arkadaş vardı... Nâzım... Nâzım Hikmet diye, sarışın bir çocuk... Şiir yazdık beraber..."

"Oyle mııııı!..."

"Oyle ya... Kurtuluş Savaşı'nda, 'Galip Hoca' kişiliği altında Anadolu'da gizli vazife görmüyor muydum?... Çenemde, sonradan bizim Fidel (x) tarafından çalınıp taklit edilen kara sakalım ve başımda da n umaradan abani bir sarık... O günlerde Arif Oruç ile Nizamettin Nazif, bir komünist partisi kurmuşlar ve bir komünist dergisi çıkarmadılar!.. Gizli vazifem dolayısı ile daima Lenin ile olsun, Troçki ile olsun, Stalin ile olsun temasta ve senlibenliyim... Mesela akşam çekerim telefonu Moskova'ya:

"Ulan Stepan (yakın dostları Stalin'e böyle hitap ederdi)! Ne oldu bizim silahlar hergele? Hem 450 sandık piyade tüfeği. 200 sandık el bombası" dedim mi. Stepan karşıdan yapıştırdı: "Haraşo, Celâleskovsky!..."

"Ertesi sabah, sandıkları Kars'tan bize teslim ederlerdi. Damat Ferit haini bundan şüphelenerek 'Kuvvayı İnzibatiye'yi üzerime saldırttı. Yakalayıp kodeslediler Ağani. Yedik 4 seneyi.

"İşte böyle... Aslında ben, lopyekün solun asla karşısında

olmadım... Bir kez, bugünkü Türkiye'nin en eski komitacısıyım. Komitacılar Şeyhi... Ne demektir komitacı?... Büyük eylemci!.. Beyefendi, siz mahallede zıpzıp oynarken, ben bomba atıyordum.. Sonra, serde İttihat'çılık var... İttihat-ı Terakki ne demektir?... Devrim ve ilericilik.. Ve nihayet, düşünün bir kez: Sol gözüm daima seyirir... Sol ayağımın parmaklarında, romantizma vardır... Sol kulağım işitmez... En sevdiğim şiir Orhan Veli'nin "Sol Elim..." manzumesi... En sevdiğim yemek solfasol fasulyası. Benden daha solcusunu bulabilir misiniz?... Sol başkadır..."

Bir köşede oturan Süleyman Bey, pek utanç bir tavırla söze karıştı:

"Bendeniz de terzime daima sol cebimi sağ cebimden daha geniş tutmasını tenbih ederim efendim. Bu hususta, aşırı solcuyumdur. Sol cüzdanım, daima sağ cüzdanımdan büyük olmalıdır. Malûm ya, çift tabanca! Amerikan kovboyları gibi bana

da "Çifte cüzdan Süleyman" derler... Ne olur, ne olmaz. Bu pahalılıkta tek cüzdanla pazara çıkılır mı?... Samanpazarı'nda cigercede, beyinsiz bir dana başı 37 buçuk lira! Bakan yok ki.. Tek cüzdan yetişir mi buna?... Ama, büyük ve müreffeh Türkiye'de satın alma kabiliyeti artmıştır. Eskiden tek cüzdanı bulamayanların sinelerinde şimdi çiftcüzdanlar: Sağ cüzdan, büyükler için... Sol, 500'den küçük ufaklıklar için... Biri, Parlamento cüzdanı; biri, Senatocüzdanı!"

Necmeddin Molla, tesbihinin çekişini durdurarak mırıldandı:

"Hem Ensari'ye bakarsanız, İslâm'ın yumruğu soldadır. Muhammet Ali Clay'e baksanıza: Sol kroşesi, dünyaca meşhur... İslâm sosyalizmi..

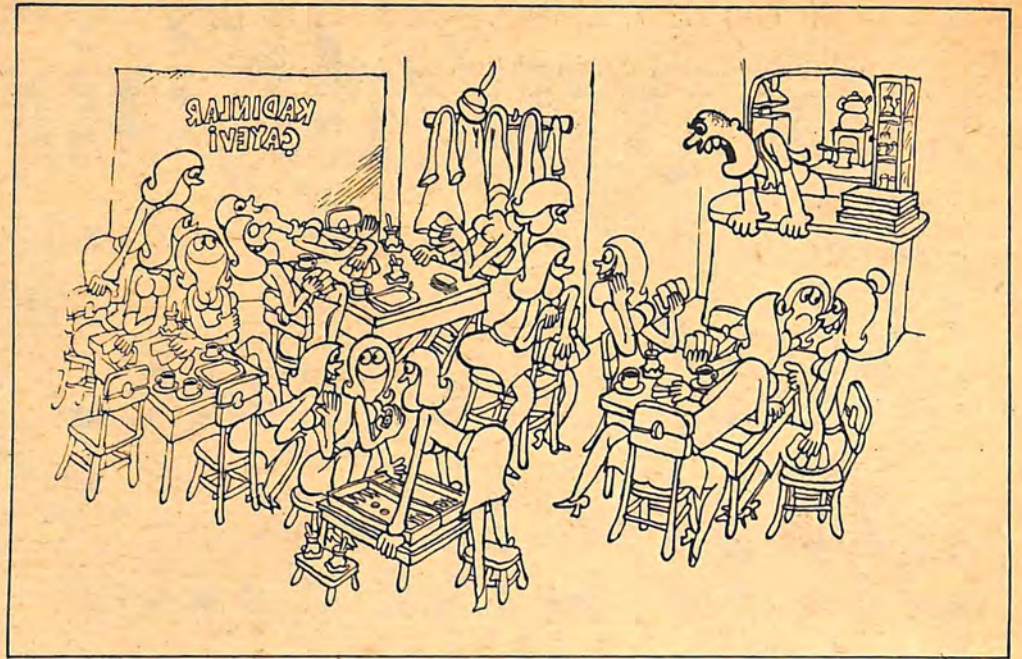
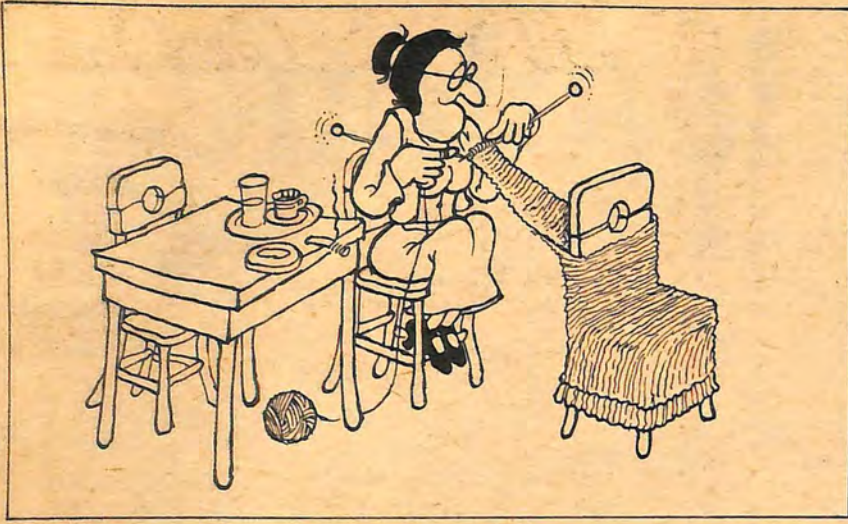
"Bensize bir şey söyleyeyim mi?... Bugünlerde Ankara ve İstanbul'un sosyete salonlarında ne çok solcu var. Kala kala tek sağcı kaldı galiba: Hain Ecevit!.. Gerisi, hep sol çalmakta... Hem de, Balalayka..."

Ispanak 10 lira... Ya, onu da bulamazlarsa? O zaman yeşil kuşkonmaz fırında!...

(x) Fidel: Fidel Castro.

— Dedikoduyu kesin hanımlar.... Çaylar soğudu, kahveler kesildi...

Kadınların son hevesi

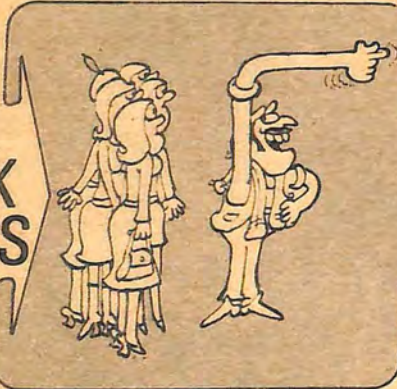
Kadınlar kahvehanesi

Istanbullu kadınların, erkeklerin giremeyeceği bir kahve açılmasını istemeleri üzerine, diğer illerimizdeki kadınlar da bulaşıkları yüzüstü bırakıp harekete geçmişler ve "Biz de

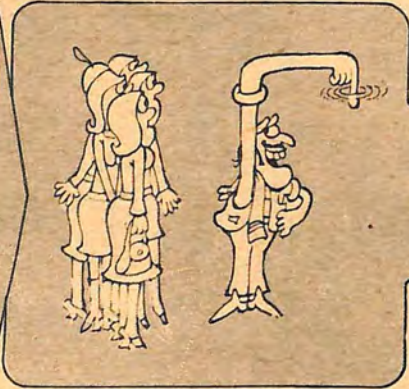
kahve istiyoruz, erkeklere imreniyoruz!" diye avaz avaz bağıarak ortalığı inletmişlerdir!... Olayları yatıştırmak için kadınların üzerine deterjan serpilmiş fakat, kadınlar bu kez

"Deterjan, meterjan istemiyoruz. Çamaşırdan, bulaşıktan imanımız gevredi. Biz de erkekler gibi kahveye gidip, dalga geçmek istiyoruz artık!..." diye haykırmışlardır. Sonuç, merakla beklenmektedir...

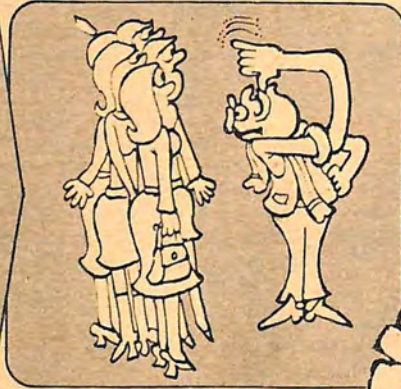
İLK DERS

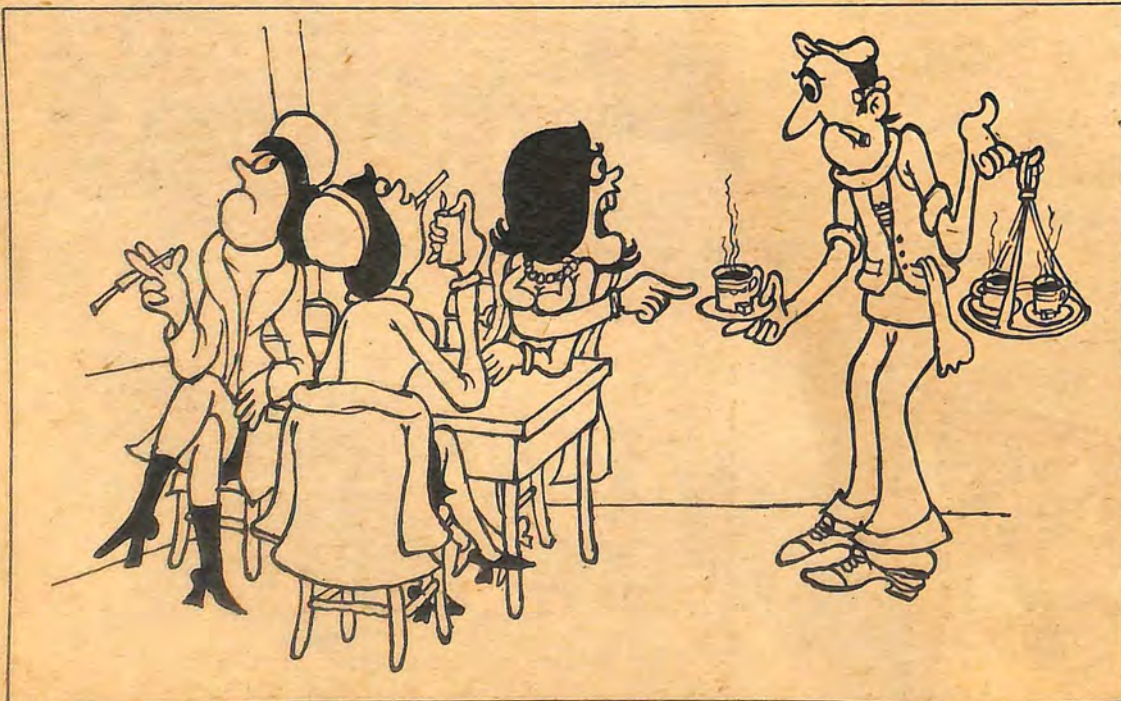
— Kahve isterken bu işareti...

...Çay isterken bu işareti...

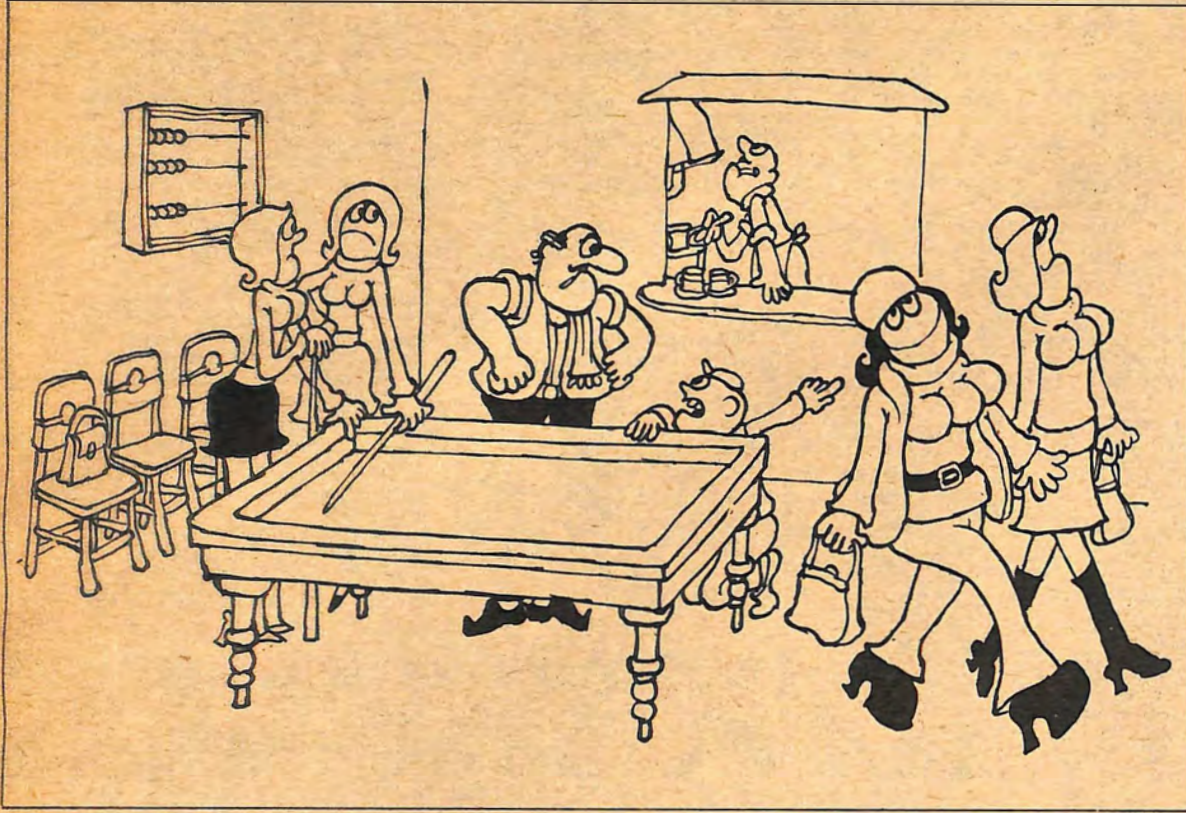
... Gazoz isterken de bu işareti yapacaksınız...

4 — Bizi kandırma; hani çarkı?.. Biz kahveyi yandan çarklı istemiştik!..

— Bir türlü anlayamıyorum usta... Ne zaman bu
ablalar oynasa, bilardonun topları kayboluyor!..

Çizen: Nihar TÜBLEK

— Nargileyi içtim !..
Ama nafile,
suyunu şekersiz
yapmışsın!..

Rüşvet, kalkınmanın motorudur

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

ÜLKENİN gereken hızla bir türlü kalkınamamasının nedeni, nihayet saptanmıştır. Bu neden, ne nispeten özleten erguvan, ne şubatı gözden düşüren karakışır. Eski rakıcılardan Zom Davut'u baştan çıkaran da, Sacide'deki o bakıştır.

Ülkenin kalkınamaması, iç ve dış rüşvetlerde beklenen artışın gerçekleşmemesi yüzündendir. Kimse dilemediği rüşveti alamamakta, rüşvet kaynaklarının güney yönünü modern yalakçılığa uygun biçimde hızlı hızlı yalamaktadır.

Dış rüşvetler, henüz bir milyar doları aşmamıştır. Oysa ulusal ekonominin döviz ihtiyacı meydandadır. Rüşvet olarak içeri giren her kuruş, vatanın temelini çakılan bir altın çividir. Bu çiviler çoğalmalı, her vatan-daş her fırsatta önüne gelenden rüşvet almalıdır.

Rüşvet, gerek bireyleri, gerek toplumu sanıldığından çok daha hızlı kalkındırır.

Örneğin, emekli Defterdar kâtiplerinden Vurgunizade Ahmet Çokyemiş ile eski Belediye Kontrolörlerinden Hamza memiş, ortak yazdıkları "Rüşvet Nasıl Alınır ve Rüşvetin Erdemliği" adlı ünlü yapıtlarında, şöyle demektedirler:

"Bizler, gerek Boğaz'daki altı villamızı, gerek Topağacı'daki üç apartmanla Ayazpaşa'daki on dört katımızı ve mavi renkli yatımızı, sadece aldığımız rüşvetlere borçluyuz. Bütün vatandaşlar, bizler gibi durmadan dinlenmeden, ayıp mayıp demeden rüşvet alırlarsa; han hamam, ev, araba, arsa ve daha ne varsa hepsine sahip olabilirler. Kalkınma, rüşvetten geçer. Binnaz Ren şarabı, Minnoş şampanya içer. Rüşvet, görülecek işe karşı devletin ödediği paraya, kişilerin de ayrıca ceplerinden yaptıkları katkıdır. Bir çeşit memurun dönla gömleğine, halktan gelen kundura, pantol, ceket, palto, eldiven ve atkıdır. Rüşvet yaygınlaştıkça yaygınlaşmalı, rüşvet alanlar azgınlaştıkça azgınlaşmalı ve atalarımızın kanıyla sulanmış olan bu cennet vatan, kalkınmalıdır."

RÜŞVETİN, ülkenin büyüdükçe büyümesinde tek etken motor olduğunu söyleyen ekonomi bilimindeki eşsiz deha Zıpcıktı Reha, son verdiği demeçte: "İçerideki rüşvet oldukça gelişmiştir. Bu alanda kamu sektöründeki elemanlar kadar özel sektördeki uzmanlar da yetişmiş ve pişmiştir. Ancak, dış rüşvetler henüz düşüktür. Uçaklarda yapılan on üç milyonluk uvertür, tarihsel şanımıza yakışmamakta, nedense rüşvet yarışında kimse kimseyle gerektiği kadar takışmamaktadır. Uçaktan alınan rüşvetlere, gemilerden alınacak rüşvetler; gemilerden alınacak rüşvetlere, trenlerden alınacak rüşvetler; trenlerden alınacak rüşvetlere, sardalya kutusu, tüm siyasetçilerin otosu ve her türlü temsilcilğin yabancı kökenli aftosu eklenmeli, dış ticaret dengesi, bir kez daha denklenmelidir" demiştir.

AYRICA, rüşvete karşı yeter derecede bir eğilim olup olmadığını araştırmak üzere kurulmuş olan bir komisyon, adalet dünyasından Terazici Kasım'ın başkanlığında, eski yapıtları koruma görevinden kovulmuş Asım'a:

- Rüşvet alır mısın? diye sormuştur.

Asım: -Alırım, demiştir.

- Peki, baban da alır mıydı?

- Alırdı.

- Ya deden?

- O da alırdı...

Asım, rüşvet motorunun simgesel çarkı ve ömür boyu süren bir şarkı olarak, kamuoyuna sunulacaktır.

Ünlü bestecilerden Melodi Hasan, okullar için bestelediği marşta, rüşveti toplumsal yapıya burgulamakta ve kalkınmanın temelini şöyle vurgulamaktadır:

Rüşvet almak şereftir, şerefsiz kalamayız
Yüz bin almak dururken, beş yüzü alamayız.

Rüşvetle kazanılır pandantifler yüzükler
Rüşvetle rahat eder tüm sıkışmış büzükler.

Dağ rüşvet, deniz rüşvet, toprak rüşvet, su rüşvet
İnanın kalkınmanın motorudur bu rüşvet...

AZİZ NESİN
ANKARA' dan bildiriyor

Ulus
meydanındaki
postane önünde
zarf-kâğıt satıcısı
Aaamet Şeref'in
açıklaması:

13,5 MİLYONLUK RÜŞVETTEN BEN DE PAY İSTİYORUM!

Amerikan Lockheed uçak kumpanyası tarafından Türkiye'de dağıtılan kimine göre 13,5 milyon, kimine göre 13 milyon 140 bin liralık rüşvetten pay almadığını ileri süren Şeref, "Ben, kendi uçağını kendin yap! Ve de kendi çocuğunu kendin yap, ilkesine yürekten inanmış bir kimseyim" demiştir.

ANKARA'da, Ulus meydanındaki postane önünde yirmi dört yıldan beri uçak zarfı satmakta olan Aaamet Şeref adlı bir yurttaşımız Lockheed firmasının uçak satışı için Türkiye'ye verdiği 13.5 milyonluluk rüşvet konusunda şu açıklamayı yapmıştır:

"Bir Amerikan uçak şirketinin, Türkiye'ye uçak satabilmek için 13.5 milyon liralık rüşvet dağıttığı yolunda Amerikan Senatosunda ortaya çıkarılan belgelerden sonra, benim de 13.5 MİLYON LİRALIK RÜŞVET DAĞITIMIYLA İLGİM OLDUĞU GİBİ SÖYLENTİLER YAYILMIŞTIR. Benim uçak zarfı satmaktan başka bu güne kadar uçağa hiç bir ilgim ve ilişkim olmamış; hatta bu güne kadar bir kere bile uçağa bin-

mem kısmet olmadığı gibi, uçak postasıyla mektup dahi göndermemiştir.

"Yalnız, çocukluğumda, ilkokul öğrencisiyken defter yapraklarını koparak kâğıttan yaptığım uçakları uçurduğum olmuştaki da bunlar Amerikan uçakları olmayıp, daha o zamandan öğretmenimin "Kendi uçağını kendin yap ve kendi çocuğunu kendin yap!.. Yabancıyıaptırma!" sözüne uyarak yapmış olduğum, yerli İzmir kâğıt fabrikasının kâğıtlarından yapılmış uçaklardır. Bilmem arz edebildim mi?..

**"RÜŞVETTEN ZIRNIK
ALMADIM...
PAYIMI İSTERİM"**

"Şunuda açıkça belirteyim ki, yıllardan beri postane önünde uçak zarfı satmakta olduğumdan herkesin beni tanıdığı gibi; 13.5 milyonluk rüş-

veti Türkiye'de dağıtan firmanın temsilcisi Nezh Dural Bey de beni tanıyabilir ve benden uçak zarfı satın almış olabilir. Ama o, kendisini bana tanıtmamıştır. Rüşvet dağıttığı söylenilen bu zat, Amerika'dan Ankara'ya döner dönmez, hemen gidip kendisini göreceğim ve bunca yıldır uçak zarfı, hem de daha çok Amerikan uçak zarfı satmakta olduğum halde neden dağıtılan rüşvetten hakkım olan payımın bana da verilmediğini soracağım. Gerekirse ilgili makamlara da başvurarak hakkımı arayacağım.

"Kısacası, uçağa uzaktan yakından ilişkisi olan herkese dağıtılan rüşvetten bana zırnık verilmiş değildir. Verilemezdi de. Çünkü, rüşvetin 1974 yılının 4 nisanında dağıtmaya başlandığı Amerikan Senatosunda açıklanmıştır. Oysa ben, 1974 yılının 3 nisan gecesi saat yirmi dörde beş kala, trene binerek Kırıkkale'ye gitmeye niyetlenmişim. Rüşvetin dağıtmaya başlandığı 4 nisan tarihinden beş dakika önce Kırıkkale'ye gitmeye niyetlendiğime göre, aynı tarihte Ankara'da bulunup rüşvet almam olanaksızdır. Gerekirse, tanıklar da gösterebilirim. Baldızımın kızı Kırıkkale'ye birine kocaya kaçmış olduğu için, bende Kırıkkale'ye gidip evlenmesine razı olmayı düşünmüştüm.

**"ŞEREFİMLE OYNAMAYIN...
ANANIZA SÖYLERİM!..."**

"Amerikan uçak şirketinden rüşvet aldığımı yayanlara kaç kere "Şerefimle oynamayın!.. Bak sonra karışmam, ananıza söylerim." demişsem de bunlar, sanki başka adam yokmuş gibi, ille de Şeref'le oynamayı alışkanlık haline getirmişlerdir. Maalesef bana rüşvetten payımı vermediler ama tekrarediyorum, hakkımı arayacağım."

Mr. Aaamet Şeref
P.T.T. önü
UÇAKLA
BY AIR MAIL

**Vallahi billahi
kaçakçılık yasak!..**

İNANMAZSAN ORALOĞLU'NA BAK...

BİR takım çevreler durmadan mobilya kaçırarlardan, fabrika kaçırarlardan, treyler kaçırarlardan, vergi kaçırarlardan, hatta ufak ufak keçileri kaçırarlardan söz ederlerken ve de "Kaçakçılık serbest mi Muhittin Bey?" diye sorarlarken, sanatçı Lâle Oraloğlu'nun yakalanması ile ülkemizde her türlü kaçakçılığın yasak olduğu bir kez daha kanıtlanmıştır.

Bu duruma göre artık hiç kimse "Kaçakçılara ceza verilmiyor!.." diye konuşamayacaktır. Konuşsa bile ayıp etmiş sayılacaktır.

Durum böyle olunca haşın bir araştırma yapmaya karar verdik ve bu konunun üstüne de "ÇARŞAF"ımızı serdik... İşte araştırmamızın sonucu: (Aman kimselere değmesin ucu!...)

1 Yaptığımız araştırma, so-
ruşturma ve ortalığı ka-
rıştırmaya göre hiç kimsenin
evinde ve hatta parlamenter-
lerimizin elinde bile KAÇAK
sigara yoktur. (Amerikan si-
garası dahil)

2 Binlerce lüks salonlar-
daki ziyafet masalarını
süsleyen kristal takımlar yer-
li malıdır. KAÇAK diyen ha-
talıdır...

3 Bir çok evdeki teyp, pi-
kap, vb. gibi müzik alet-
leri, çeşitli elektronik mutfak
eşyaları, duvar saatleri ve ge-
ce lambaları yurdumuza KA-
ÇAK olarak girmemiştir...
Hepsi TM mamulüdür.

4 Sarkıcılarımız, artistle-
rimiz Avrupa dönüşle-
rinde katıyen bavullar dolusu
KAÇAK eşya getirmemekte-
dirler.

5 Butiklerde, parfümeri
mağazalarında satılan
tuvaletlerin, elbiselerin, koz-
metiklerin, losyonların, par-
fümlerin bir tanesi bile KA-
ÇAK değildir...

6 En önemli ilaçlar bile
KAÇAK olarak getirtil-
memekte ve hasta sahipleri
inletilmemektedir.

7 İşadamlarımızın hiç biri
vergi kaçırmamakta ve
milyonlarca avantayı cebe at-
mamaktadır.

8 Eeeee.. Bunları göz
önüne alırsak, Doğube-
yazıt çarşısında 127 dükkân-
da satılan tabak-çataldan bir
kaç parça alan ve bunları
oyunlarında kullanan Tiyatro
Sanatçısı Lâle Oraloğlu, KA-
ÇAKÇILIK suçundan az bile
yatmaktadır...

10.5 ay ne ki? Asmak ge-
rek böylelerini...

HACI PAŞA ANKARA'DA

ANKARA, ÖZEL

TARİHİMİZDE, meşhur "Alman Paşalar" vardır. Darda kalınca, Almanya'dan Türkiye'ye getirilen ünlü uzman paşalar: Birinci Dünya Savaşı'nı, Türk paşası üniforması içinde geçiren Liman Von Sanders Paşa... Von Der Golç Paşa; ve, ötekiler...

Eskiler, bu isimleri hiç unutmazlar. Sahiden renkli adamlardı vesilelâm... Ama, bu günlerde Türkiye'ye, Alman paşalarının en namıslı ve en renklisi geliyor: Rolf Paşa!.. Ne o, tanımadınız mı?... Teessüfleredim. Meşhur Hacı Paşa yahu. Alman TV'sinin "Münih Paşası"...

Hem de, öyle böyle Paşa değil, herif Müşir...

Efendim, bizim TRT idaresi bakmış, TV'de bir başıbozukluktur gidiyor. Onun başına eli kamçı bir Alman generali getirtmeye karar vermiş. Aslında, bu paşa asker de değil. Münih TV'sinde memur Rolf Weicker... Türkiye'de, 2 yıllık anlaşmalı iş bulunca, yerinden fırlayıp sıkır sıkır oynamış... Bizim gözümüze daha da şirin görünmek için hemen ismini değiştirmiş ve kendisine "Hacı Paşa" adını takmış... Necmüddin Molla'nın tavsiyesi ile, sünnet olup Hak dinini kabul ettiği de rivayet olunur.

Ben, Hacı Paşa ile (yani Rolf Weicker ile) Türkiye'ye hareketinden iki gün önce, Münih'te, Göete Strass

köşesindeki namlı Türk börekçisinde tanıştım... Tombalak, gözlüklü, delişmen bir çocuk... Ha bre Münih'in "Nevzat Usta"sının kıymalı böreklerini atıştırıyor ve ağzı tıklım tıklım dolu iken, konuşmaya çalışıyordu.. Türk TV'sine ne gibi yenilikler getireceğini sordum. Önce bana açıkladı, harika Türkçeyle:

"Türkiye, nesi menşur?... Tutun? Uzum?... Eyinçir?... Fiyindik?... Yoksa turistlere Hilton otelde, gösterdiğiniz gobek danslar?... Helbet go-

be... Bunun için ne zaman, TV kaput (arızalı) artık yok halik göstermek... Var gööbök... Yakından, çok yakından fröylend gööbökler... Yani ya, havan gööbökler; ekran boyunca. Ve türlü çeşitli... Şişman gööbökler atıyor siz... Zayıf gööbökler atıyor siz.. Ve, tombul fröylend gööbökler... Tıpkı ayva... "Sonra, gene gayet yakından meşhur sünnet operasyonunu, tam realist olarak ekranda getireceğim.. Dünya, çok merak ediyor bunu... Sünnet, nasıl yapılır?... Ve

mesela, otuzdan büyük müslüman bir Alman adam nasıl kesiliyoooo... Yakın plan ve çok realist" İşte o zaman Türk TV'si, dünya pazarda...

Hacı Paşa'ya, Türk TV'sine kendisini niçin uzman seçtiklerini sordum, şöyle cevaplandırdı:

"Ben bitirmiş Münih Üniversitesi Çiftetelloloji Fakültesi... Çiftetelli uzman... Sorayım size, kaç çeşit çiftetelli bilirsiniz?... Sayalım:
1- Osmanlı çiftetelli
2- Bahriye çiftetelli
3- Sulukule çiftetelli; yandan...
4- Münih'e gelen dansözlerin oynadığı, çok seksi Münih çiftetelli.
5- Amerikan subay hanımlarının Türkiye'de öğrenip dünyaya yaydıkları Karamürsel çiftetellisi..."

"Siz hunlardan kaçını biliyooo? Yalnız, 3 tane... Ama Münih çiftetellisi; aman Allah, hepten seks gösterisi... Karamürsel çiftetelli? Çılgın bir seks titremesi... İşte ben, bütün bunları dünya ekranlarına getirmek istiyoooo... Münih çiftetellisi... Karamürsel çiftetellisi... Yakın plandan, çok yakından... Gööbökler!... Gööbökler!... Gööbökler! Çalkala! Çalkala! Yavrum... Çalkala!..."

KAYNANAMLAR

"GELİN DAMAT YANYANA
ÖTEYE GİT KAYNANA"

türküsünü söyleyerek ve sırtmaya
hazır bir pozda televizyonumuzun
karşısına geçerek ÇOĞUNLUĞU kah-
kahalarla güldüren, AZINLIĞI az bi-
raz düşündüren bir konuya dalıyoruz.

Yazan: Kandemir KONDUK

Çizen: Bülent DÜZGİT

HAYIRLI UĞURLU OLSUN
NURİ BEY 250.000'E DAİRE
BEDAVA SAYILIR. GÜLE GÜLE
OTURUN...

RICİDERİM, RICİDERİM...
KENDÜM İÇİN DİİL. BİZİM
GİZLAN DAMAT İÇİN ALDIM.
ŞÜBÜRÜZ YAPICAM. O YÜZ-
DEN HABER VERMEDİM.

KÂTİP... LEN BOYU BOSU DEVRI-
LESİCE KÂTİP... ŞÜFÜRÜMÜ ÇI-
ĞIR. ARABAYI HAZIR ETSİN. GİDİYOM.

O sırada...

AYOL HAYATIM, GELDİĞİMİZDEN BERİ AYAKTASIN...
NE VAR, NİYE BU KADAR HEYECANLISIN NURİYE'CIİM?

YOKSA BİR ŞEY
Mİ VAR?

AZ DAHA SABREDİN,
GANTAR GELİNCEK
ÜĞRENİRSİNİZ...

ŞUFÜÜÜR... EFFERİM OĞLUM, BENİM GİBİ ZEN-
GİN Bİ HERİFİN GARKSINDA HEP BÖYLE
EĞİLMELİSİN... EĞİLMELİSİN Kİ, HALK BENİ
DAHA ÇOK SEVSİN...

AAA... HOŞGEL-
DİNİZ BEYFENDİ...

HOŞBULDUK... BON-
SUVAR... İÇERDE
TİCENLER Mİ VAR?

AMAN EFENDİİİİM, KİMLER
VARMİŞ... HOŞGELMİŞSİNİZ... KEY-
FİNİZE BAKIN, RICİDERİM RAHAT-
SIZ OLMAYIN RICİDERİM...

SEN DE HOŞ GELMİŞ-
SİN CANUUM !...

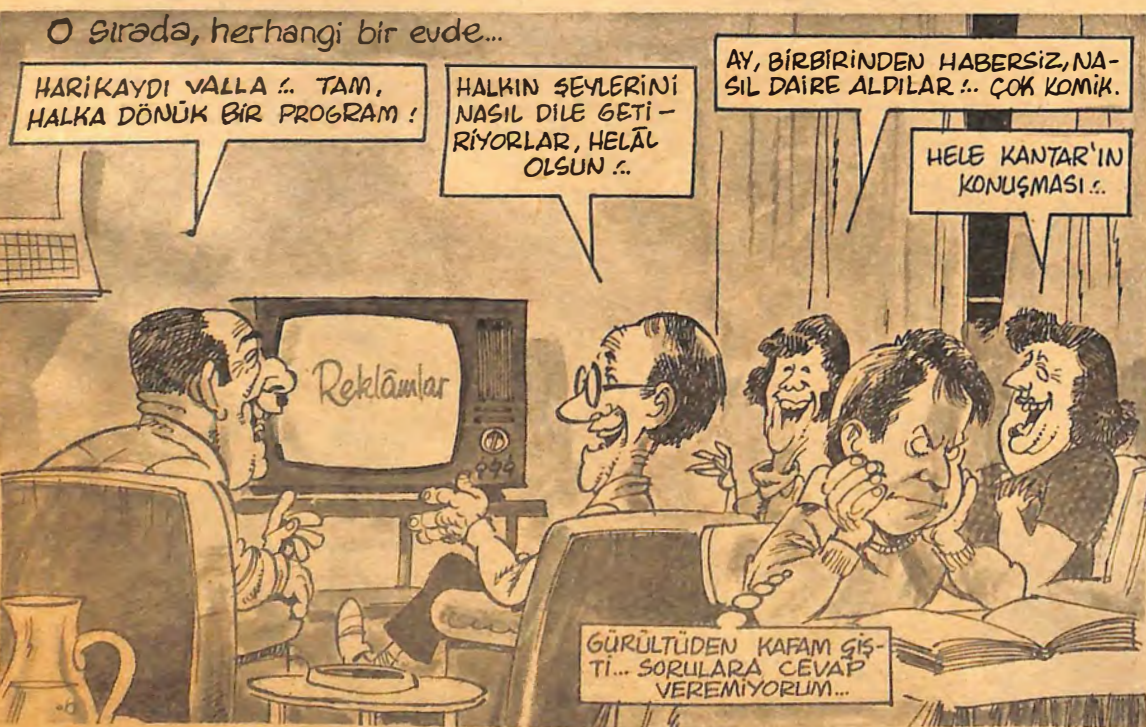
HİK, PİK...

NÖLÜYO GARI? NE TEZAHU-
RAT YAPIYON BU AKŞAM?

GANTAR... Bİ
ZÜRPÜRİZÜM
VAR...

tipler

CETİN ALTAN

SİYASETÇİLER, yeni milletvekili oldukları zaman, yeni sünnet olmuş bayram çocuklarına benzerler. Biraz mutlu, biraz mağrur, biraz şaşkın gibidirler. Omuzlarından sade vatandaş olmayla, uzun süren heyecanlı bir bekleşimin yükü kalkmış, rahat ve renkli bir egemenliğin ılık dünyasına geçivermişlerdir.

Yaşadılar, birbirlerinin yanına sokulur, birlikte yemek yer, birlikte güler, birlikte içki içerler. Sınıfını başarıyla geçmiş öğrenciler gibi kendilerini başkalarından değişik görmenin tadı vardır aralarında.

Kimi "Ne efendi adam" desinler diye, kimseye hava basmamaya dikkat eder önceleri. Kimi, bir kasını kaldırıp, kendince etken pozlar takınır. Kimi, kırk yıllık ahabap ayaklarında, ünlü siyasetçilerin çevresinde dolandır.

Meclis odacılarıyla polisleri, bir bakışta anlarlar kimlerin yeni olduğunu ve hoşlarına gitsin diye en süzlümüş saygıyı onlara gösterirler.

Onlarda, yeniliklerini saklamaya çalışan olgun bir ses tonuyla konuşmaya kalkarlar Meclis görevlileriyle:

"Peki evlâdım, olur evlâdım" gibi..

Ancak yine de iki, üç hafta sonunda yeni milletvekilleri, eskilerin arasında hızlı bir karışma uğrayıp, belirli bir kalıba içine dökülür.

Bir, 1950'de böyle olmamıştı.

CHP'nin otuz yıllık iktidarı sona ermiş, hiç Meclis deneyi olmayanlar dolmuştu parlamento. Yeni iktidarı oluşturan milletvekillerinin hemen hepsi de yeni, gıcır gıcır.. Birbirlerinden öğrenecekleri pek bir şeyleri yoktu. Bir kaç ay içinde vatani kurtaracaklar, bütün bozulukları düzelticekleri. Çoğu, gerçekten inanıyordu buna.

Gruplar halinde dolaşıyorlardı Ankara'da. Lokantalar gruplar halinde gidiyorlar, Meclis'e gruplar halinde dönüyorlardı.

Büyük kent yaşamını bilmeyenler de, epeyceyi aralarında. Ne, nasıl yenir; ne, nasıl içilir; sağa sola bakarak kıvrıma uğrayıp, sarhoş olunca da bu inceliklerden sıkılıp:

"Biz, Anadolu çocuğuyuz. Öyle bıçakla, mıçakla uğraşmayı beceremeyiz. Ben, bu tavuğu elimle yiyeceğim" diyorlardı.

Bir öğle üstü Karpiç'te yeni milletvekili olmuş "Anadolu çocukları"nın masasının yanına düşmüştüm. Bir tanesi tabakların iki yanıla önüne konmuş bıçaklara, kaşıklara, çatalara bakarak, arkadaşına:

"Niye bu kadar çok koymuşlar bu çatalarla bıçaklardan?" diye soruyordu.

Öteki de, yavaş sesle cevap veriyordu:

"Bir tanesi kesmezse öteki kessin" diye..

Ya peki çatalar?..

"Bir tanesi düşerse, eğilip almamak için".

Garsonlar festivali uzaktan seyrediyorlar, ama hiç bozuntuya vermeden put gibi duruyorlardı.

YENİ milletvekilleri arasında zamparalar, kalenderler, pısrıklar, kendini göstermek isteyenler, hemen ayrılmaya başlamıştı. Zamparalar, her akşam gece kulüplerine gidiyorlardı, kalenderler kebabçılara, pısrıklar eve, kendini göstermek isteyenler de Anadolu Kulübüne...

Gazeteciler, dalga geçmek için en safların peşine düşmüşlerdi. Bunlardan biri de pancar gibi kırmızı yüzlü, kimi görse sırttan, genç bir adamdı. Gazetecilerle ahabaplık kurmaya çalışıyor, onlara kahve, bazen de yemek ikram ediyordu.

İç cepleri, yan cepleri, arka cepleri velhasıl her tarafı sözlü soru müsveddeleriyle doluydu. Gazetecilere bunları, teker teker çıkarıp göstererek:

"Hangisini öncevereyim?" diye akıl danışıyordu.

Hiç unutmam, bu sözlü sorulardan bir tanesi şöyleydi: "Keçiören Gazinosu neden rakı satmıyor?"

Bir başkası da şöyle: "Taksim gezisindeki heykelin kaidesi neden boş duruyor?"

Madeni keşfetmiştik.

İkide birde yanına uğruyor:

"Yeni sözlü soru var mı?" diye soruyorduk.

Pancar gibi kırmızı yüzüyle, sırtkanlığını daha da genişleterek başını sallıyor:

"Var, var" diyordu.

Ve, ya iç cebinden, ya yan cebinden, ya arka cebinden kâğıtlar çıkarıyordu:

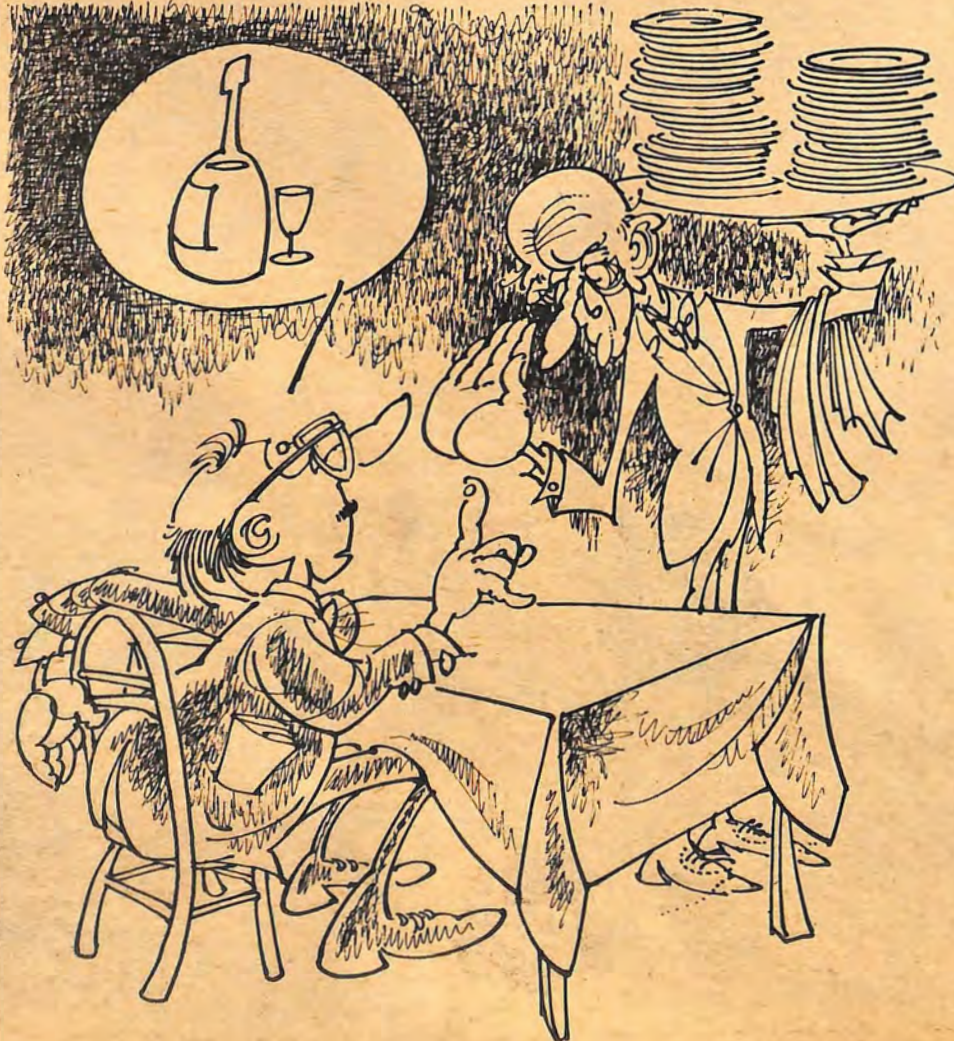
"Kiremit fiyatları artacak mı?"

"Akmayan Sultan Ahmet Çeşmesi için ne düşünüyorsunuz?"

"Okuldan kaçan çocuklar için hangi tedbirler alınmakta?"

Bir, iki ay sonunda Meclis'te sözlü soru verme şampiyonu olmuştu. Gündemlerin "Sözlü sorular" bölümü, sütun sütun ona ait sözlü sorularla doluydu.

PANCAR SURATLI MİLLETVEKİLİ...

Bir gün, bunları tek tek inceleyip not almış ve kendisine giderek:

"Sizinle gazete için bir konuşma yapmak istiyorum" demiştim. "Birde şöyle büyük resmi-nizi koyacağız. Siz, Meclis'in sözlü soru verme şampiyonusunuz. Nasıl hazırlıyorsunuz bu sözlü sorularınızı?"

Pek sevinmiş, kıpkırmızı suratında ağzı kulaklarına varmış, anlatmaya başlamıştı:

"Ben, her yere girer çıkar, her şeye dikkat ederim. Milletvekili olduktan sonra dikkatim daha da arttı. Gözüme her çarpan tersliği hemen oracıkta bir sözlü soru olarak yazıyorum."

"Peki, Keçiören Gazinosunun niçin rakı satmadığını neden merak ettiniz?"

"Efendim, hava almak için biraz Ankara'nın dışına çıkayım, dedim. Keçiören'e gittim. Bir de baktım orada, otobüs durağının yanında bir gazino var. İçeri girdim. Hoş bir yer. Genç çocuklarla genç kızlar oturuyorlar. Garsonu çağırdım. Bir rakı söyledim..."

"Rakı yok efendim" dedi.

"Neden?" diye sordum.

"Belediye izin vermiyormuş. Gazinonun sahibi çok uğraşmış, bir türlü izin çıkaramamış. E, bir milletvekilinin görevleri içine girer bu işler. Hemen oracıkta hazırlayıverdim sözlü soruyu. Şimdi, İçişleri Bakanı cevap verecek Keçiören Gazinosunda neden rakı satılmadığına.. Olur mu yani efendim. Bu, bizim milli içkimiz. Üstelik, Tekel malı. Hem hazinenin gelirini arttırmak istiyoruz, hem rakı sattırıyoruz. Eski iktidardan kalma çarpıklıklar bunlar. Türkiye'de böyle en az, rakı satamayan yüz gazino olsa, Tekel'in bundan yıllık zararı otuz altı bin lirayı bulur. İşte, hazineye açıktan bir gelir!.. Öyle değil mi efendim?"

"Öyle efendim" diyordum. "Gerçekten çok haklısınız. Peki kiremit fiyatlarının artıp artmayacağını neden sordunuz?"

"Bizim bacanak bir ev yaptırıyor. Daha temeli yeni çıktı. Benden rica etti, kiremit fiyatlarının artıp artmayacağını öğrenmemi. Artacaksa, şimdiden alacak kiremitleri. Bir milletvekili

vatandaşın emrinde olmalı. Kiremit fiyatları artacaksa, neden vatandaş kiremitini şimdiden almasın?.. Öyle değil mi efendim?"

Ben, hep:

"Öyle efendim" diyordum. "Ya okuldan kaçan çocuklar için verdiğiniz sözlü soru?"

"Biliyorsunuz, hepimiz Ankara'ya geldik. E, biz Ankara'ya geldik diye evde de otorite sailandı. Hanımından mektup aldım. Çocuklar kaçmaya başlamışlar okuldan. Öteki arkadaşlarla konuştum. Onların da başında aynı dert var. Onların çocukları da kaçırmış okuldan. Bakanlığın bir tedbir alması gerek buna. Devlet işlerini düşünürken, çocukların yanında duramıyoruz. Onlar da kaçıyorlar okuldan. Böylece, biz bir bozukluğu düzeltelim derken, memlekette bir başka bozukluk çıkıyor ortaya. Bunu önlemek gerek; öyle değil mi efendim?"

"Öyle efendim" diyordum.

"Bakın, dün gece bir sözlü soru daha yazdım: Ulus Sineması önünde neden taksi durmuyor? diye. Gece sinemaya gittim. Çıktım, ortalıkta hiç bir araba falan görünmüyor. Bizim orada iki otobüs, sinemanın kapısında filmin bitişini bekler. Belediye başkanı bizden olduğu için, bu sorunu çözdü. Burada ne otobüs bekliyor, ne bir şey. Bir taksiye işaret ettim, aldırma-dı, geçti. Bir başka taksiye işaret ettim, o da aldırma-dı, geçti. Ben de, hemen ayak üstü yazdım sözlü soruyu.. Birazdan vereceğim Meclis Başkanlığına.. Haksız mıyım?.. İnsan kendi başına gelmedikçe vatandaşın sıkıntısını anlayamıyor; öyle değil mi efendim?"

"Öyle efendim. Daha başka sözlü sorularınız var mı?.. Yazmışken onları da yazalım?"

Pancar surat, koynunu koltuğunu yoklamaya başlamıştı. Üç, beş kâğıt daha çıkardı:

"Bunlar var, ama verip vermemekte kararsızım."

"Nedir, bakabilir miyim?"

"Tabii, tabii. Bir tanesi, yanmayan apartman otomotiklileri hakkında. Gece giriyorsun apartmana, otomatığın düğmesine basıyorsun, yanmıyor. Üç kat merdiveni karanlıkta çıkacaksın. Geçen akşam, az daha düşüp kafamı patlatı-yordum. Milletvekilleri böyle olmadık bozuluklardan ötürü düşüp kafalarını patlatırlarsa, sonra nasıl vatandaşların işleriyle uğraşabilirler?.. Öyle değil mi efendim?"

"Öyle efendim. Ötekiler hangi konuda?"

Önündeki kâğıtları gözden geçiriyordu:

"Bu da, pazar günü Merkez Postanesinin neden bayrak asmadığına dair. Pazar günü postanenin önünden geçiyordum, baktım direkte bayrak yok. Şanlı bayrağımız ne kadar çok dalgalanırsa, vatandaşın yüreği o kadar çok gururlanır. Resmî dairelerin dikkat etmesi gerekir buna. Öyle değil mi efendim?"

"Öyle efendim."

"Bakın bu da, yine PTT ile ilgili. Pulların arkasına neden yeterince zamp sürülmediği hususunda. Mektubun üstüne pul yapıştırıracaksın, pulun arkasını yalıyorsun, yalıyorsun; yapışmıyor bir türlü. Vatandaşın o pulu alırken ödediği paraya, pulun zampı da dahil. Biraz bolca sürmeliler zampı. Pul yapışmaz da düşer. Pul-suz diye, mektup da gideceği yere gönderilmez-se; vatandaşın güveni kalmaz devlete, biliii.. Mektupla yapacağı bir çok önemli işi yapamaz, ikiiii. Öyle değil mi efendim?"

"Öyle efendim. Başka.."

"Bir de, Kaledeki saatın ayarı niçin bozuk, var. Kaleye çıkmıştım, kuledeki saate baktım, on biri beş gece durmuş. Hep ihmal, dikkatsizlik.. Eski iktidarın hataları. Yalnız bu soruyu hangi bakanlıktan soracağımı bilmiyorum. Kalenin saati belediye mi ait, yoksa Müzeler Genel Müdürlüğüne mi kestiremedik. Arkadaş-lara sordum, onlar da bilemediler. Siz biliyor musunuz?"

"Tam bilmiyorum ben de. Ama bütün bakanlıklardan başbakan sorumludur. Başbakan sorun isterseniz.."

Hemen kaleme davranmış:

"Olur" demişti. "İyi akıl ettiniz. Başbakan-dan sorayım bunu.."

Bizim konuşma, gazetede yayınlandı. Epey de yankı yaptı. Pancar suratlı milletvekili de gazetede resmini görmekten hoşlanmış, önce bana tekrar tekrar teşekkür etmişti. Ama aradan bir süre geçtikten sonra beni görünce yüzünü asmaya, konuşmadan geçip gitmeye başladı.

Meğer grupta azıcık kulağımı çekmişler:

"Buraya bak, gazetecilere alay konusu oluyorsun, sözlü soru önergesi diye öyle abuk sabuk şeyler sorma" demişler.

Çarşaf'a gönderilen okul anılarından
"CETİN ALTAN'IN SEÇTİKLERİ"
21. sayfamızdadır.

EKSTRA

Çarşaf

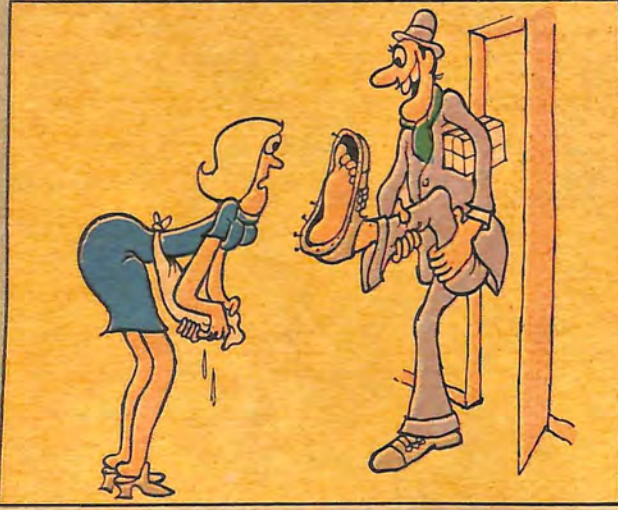
**HABERİMİZ
GAYET TATLI:**

Tüm satışlar tenzilâtlı

Muhalefet "Pahalılık var!" diye ortalığı ayağa kaldırırken, bu iddianın da yalan olduğu iyice anlaşılmış ve tenzilatlı satışlar başlamıştır. Şimdi, giyim eşyaları yarı fiyatına satılmaktadır. Kalitesi iki gün sonra çakılınca da, herkes hüngür hüngür ağlamaktadır. GÜLE GÜLE giyin...

-Nasıl?
Biraz
evvel
aldığım
tenzilâtlı
ayakkabım!

-Güle güle giyin beyefendi!..
İnanınız bu takım
elbisede size yarı yarıya
tenzilât yaptık!..

Çizen: Nihar TUBLEK

Hasta Donu' nun büyük araştırması...

KADIN MİLLETİNİN ÇOĞU HASTA

Ünlü hovarda İhsan Zampik "Bu duruma erkekler çok hasta oluyor, insanın kafası bozuluyor. Ben de şahsen, bir sağlam kariya rastlıyamadım" diyor. ■3. SAYFADA

Hasta Donu

DERTLİ GAZETE

SAYI:8 • 18 ŞUBAT 1976 • ÇOK SAYFA • 2,5 LİRA

Muazzez Arabacı'ya gönderilen...

24 ENGİNARIN ESRARI

Hepsi de Bayrampaşa enginarı, hepsinin de başı tokmak gibi, sapları da uzun... Demete iştirilmiş minicik kartlarda "Programı boş ver; bunları pişir, akşama fırına ver." diye yazıyor. Sonra da "Ben de geleceğim" diyor. Fakat imza yok... (Hay Allah, n'apıcazşimdil...)

YAZISI 9. SAYFADA

Enginarları garsondan alan Muazzez Arabacı "Yine mi enginar?" derken, işin iç yüzünü bilmeyen garson "Evet, yine enginar" diyordu. Resimde Muazzez Arabacı'yı "Yine mi enginar?" derken ve işin iç yüzünü bilmeyen garsonu da "Evet, yine enginar" derken görüyorsunuz...

Muazzez Arabacı, meçhul bir hayranının 58 gündür gönderdiği enginarları eline alıp gösterirken şaşkınlığını da gizleyemiyor ve "Meraktan çıldıracağım... İnsan hiç olmazsa 'Kıymalı veya zeytinyağı pişir' diye not yazar, ben şimdi bunları fırında nasıl pişiricem?" diyerek dert yaniyor

Ziynet Agsu, ikinci
evliliğini de gizledi...

Eşi izin vermediği için yeni evlilerin Hilton' da bir düğündeki şu fotoğraflarını Spor ve Sergi Sarayı' nın çatısından tele-objektifle çektik...Ne kadar da farkında değiller, değil mi?..

Babam yasında herifle evlendi...

Ziynet Agsu, ilk evliliğini de gizli olarak yapmış ve hakkında narkotik büro tarafından tahkikat açılmıştı. Bu defa da babam yasında bir milyonerle yine saklı ve gizli olarak evlenen yıldızın bu durumu gizli bir anlam mı taşıyor?..

YAZISI 4. SAYFADA

Türkân Şanay... Tarık Kakan... Hülya Çukyiğit...
Emel Savun... Ali Rıza Beşyüzboğa... Ve şimdi de

NERMİN KREM!

"5. ŞANS KERVANI" ORTA ASYA' DAN YOLA ÇIKIYOR;
5000 LİRALIK ARMAĞANI YENGENE GETİRİYOR...

"PAKETİMİ ELLETMEM"

Evet, ünlü yıldız Nermin Krem böyle diyor ve paketine el sürdürmüyor. Acaba 5000 liralık hediye paketinden ne çıkacak dersiniz? Ve de, bu numaraları ne güzel yersiniz... Afiyet olsun...

Bunca yıllık sanat hayatında başına böyle bir olay gelmediğini belirten Muazzez Arabacı, "Enginarların o kadar etkisinde kaldım ki, geçen gece 'Nerede o günler nerede' şarkısını 'Nerde o eski enginarlar nerde' diye okumuşum" diyor...

Çarsaf

CHP'nin incisiyim,
sınıfın birincisiyim...

**CHP'nin incisiyim,
sınıfın birincisiyim...**

bir konuk çizerin fırçasından...

Her hafta bu sayfa ünlü Türk
ve dünya karikatürcülerine
ayrılacak, sırası geldikçe
Çarşaf çizerleri de
okurlarımıza tanıtılacaktır

**TURHAN
SELÇUK**

1922 yılında Milâs'ta doğdu. Babası asker olduğu için öğrenimini Anadolu'nun değişik şehirlerinde dolaşarak tamamladı. Adana Erkek Lisesini bitirdikten sonra yüksek öğrenim için İstanbul'a geldi. Üniversiteye devam ederken, bir yandan da karikatür çiziyordu. 1950 yılında Yeni İstanbul Gazetesi'ne girdi. Daha sonra Milliyet ve Akşam'da çalıştı. Halen Cumhuriyet Gazetesi'nde çizmektedir. Günlük çizgi-roman "Abdülcanbaz"ı, 18 yıldan beri aralıksız yayınlanmaktadır. Yurt içi ve yurt dışında bir çok ödül kazanmıştır. Beş karikatür albümü olan Selçuk'un karikatür üzerine yazıları da vardır. Orta kuşağın bu başarılı sanatçısı, Karikatürcüler Derneği'nin kurucuları arasında olup, ilk dönemlerde başkanlığını yapmıştır. Bir kız çocuğu babasıdır.

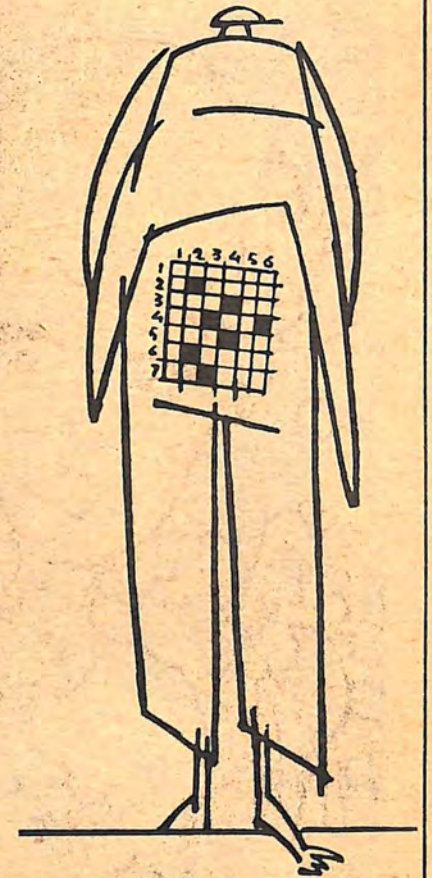
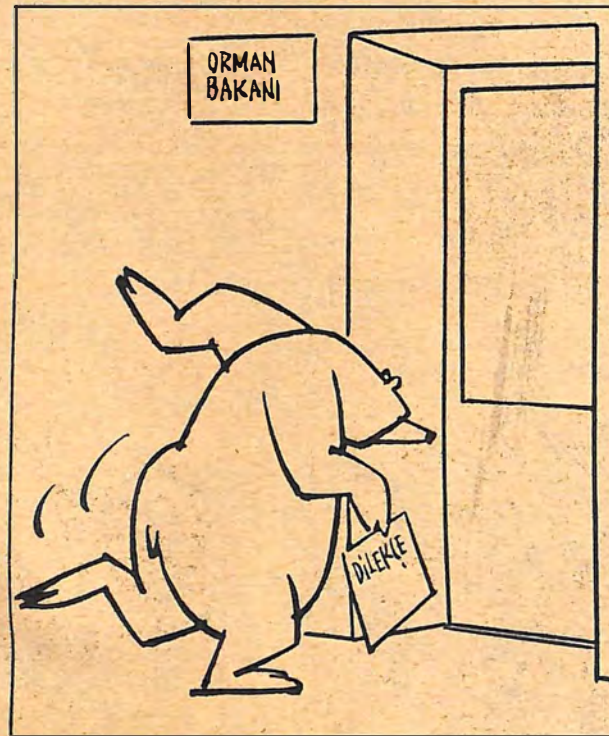
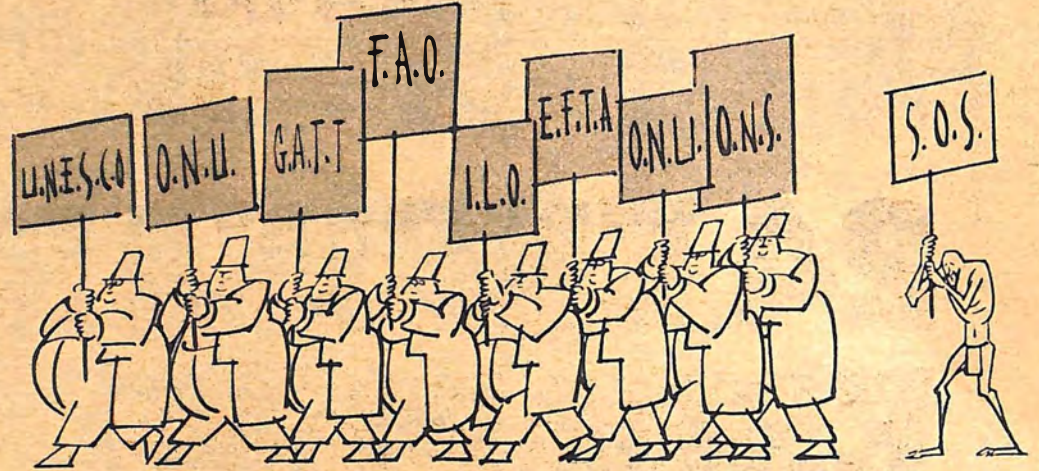
BİLMECELİ TEKERLEME

PARDON!..

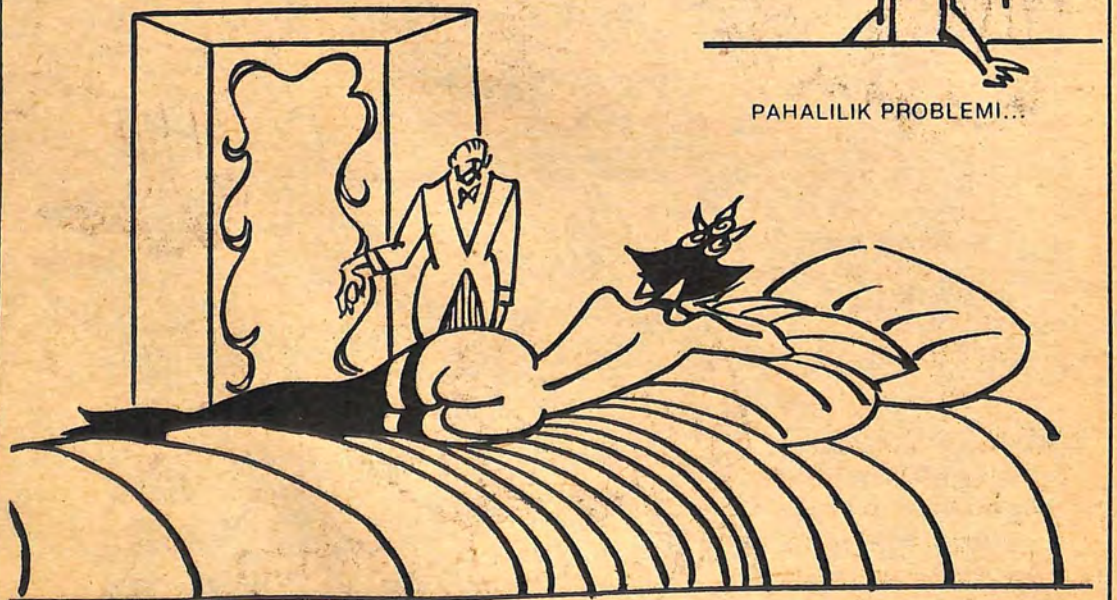
Hacı, hoca, komando, liberalist, faşist, mason
Yalan, düzen, palavra, uydurmayon, atmasyon
Haberlerimiz: Cinayet ve hırsızlık, bol bol sansasyon
MC, WC, ayakyolu, tuvalet, helâ, kanalizasyon
Ortada ne katar var, ne şimendifer, ne istasyon
Fakat nereye bakarsanız, piston yine piston
Ve 4 sürücüye 1 direksiyon
Sonra misyon, emisyon, komisyon
İllüzyon, illüstrasyon
Devrimcilikte zinâ, uygarlıkta mastürbasyon
Aman kıpırdamayın beyler bu ne güzel pozisyon
Fiyatlar arttıkça, azaldı porsiyon
Telâş içinde şef, komi, garson
Dikkat! Patron geliyor patron
Patron da kim? Morrison
Calsın sazlar; zeybek, çiftetelli, çaça ve çarliston...

Bayanlar, baylar bir Amerikan harikası bu kreasyon
Spekülasyon, devalüasyon, enflasyon
Losyon, izolasyon, stabilizasyon
Rehabilitasyon, telekomünikasyon
Rezervasyon, otomasyon, kapitülasyon
Aksiyon, atraksiyon, opsiyon, ispiyon
Aşırmasyon, adaptasyon
Olmaz olsun böyle radyo, böyle televizyon
Bu bayat filimler kaçınıcı vizyon
Başka nasıl yutturulur millete afyon
Devletler arasında piyon
Palavrada şampiyon
Oyunumuz: Koalisyon
Seyircimiz: 40 milyon
Pardon!...

ÜMIT YAŞAR OGUZCAN

PAHALILIK PROBLEMİ...

- NAMUS MU?... SOYLE KUYRUGA GİRSİN!..

**YASAR, NE YASAR
NE YASAMAZ**

Yazan: **AZİZ
NESİN**

10

Müdür Beeey... Müdür Beeey...

Efendi görünürlü birine yanaşıp sordum:

"Affedersiniz, Müdür Bey nerede. Gördünüz mü?"

"Çekil önümden ulan, ne müdürü sığırıcık" diye beni tuttuğu gibisavuruverdi

KARŞIMDAKİ beni dinlemiyordu bile. Küçük bir pilli radyoyu kulağına dayamış yayımlanan futbol maçını izliyordu. Arada bir çöskulanıp sığıyor, "Hadii!", "Yaşa" "Sok içeri!" gibi anlamlı sözler ünüyor, arada da bir takım anlamsız seslerle homurdanıyor, biyandan da benimle konuşuyordu.

Radyodan anlatılan maçın coşuklu bir yerinde konuşuyorsam, elinin birini uzatıp ağzımı kapatıyor, dudaklarını da büzerek "Sus" işareti yapıyordu.

"Demek. Müdür Bey'i göreceksin?"

"Evet..."

"Peki, biz burada neciiz? Ha? Kimiz biz? Sorsana, danışsana bikkere..."

İdare müdürünün odacısı olduğunu anlamıştım. Anlamazdan gelip, "Ne sorayım?" dedim.

"MüdürBey'i görebilir miyim, diye sor."

"Peki. Müdür Bey'i görebilir miyim?"

"Hah şöyleee... İşte böyle sorulacak."

"Sordum işte; MüdürBey'igörebilir miyim?"

"Göremezsın."

"Neden?"

"Müdür Bey burada yok da ondan..."

Herkesin birbirinin yanına gitmesine alıştığım için, "Kimin yanına gitti?" diye sordum.

"Maça gitti, maça... Müdür Bey maça gitti..."

Anlayın ağbiler, artık ben nasıl bunalmışım, nasıl şaşırılmışım ki, "Maç kaçınıcı katta?" diye sormaz mıyım?

"Ne? Kaçınıcı katta mı?"

"Yani... Maç kimin yanına gitti diye soracağım da..."

"Ne diyorsun yahu... Maç nerede olur, elbet stadyumda... Müdür Bey, stadyuma gitti..."

"Eyyaaah!" diye bağırdım. Oraları fırfır dönmeye başladı.

Stadyuma koşup idare müdürünü bulmaktan başka umarım yol yoktu. Belki öbürleri de O'nun yanındaydı. Yanında olmasa bile, nerede olduklarımı bilir elbet...

Dairenden fırlamamla deliler gibi koşmaya başladım. Dolmuşa gitem geç kalacağım. Taksiye bindim. Stadyuma gittiğimde maç çoktan başlamıştı. İçeri girmem zor olmadı. Stadyum öyle kalabalık ki, hani iğne atsan yere düşmez derler ya, işte öyle... Bunca kalabalığın içinde Müdürü nasıl bulacağım... Dolana dolana, itile kakıla, vurula döğüle, şeref tribününe dek gidebildim; ama üstüm

başım da yırtıldı. Çabuk bulmam gerekiyor Müdürü. Onun için iki elimi ağzıma boru yapıp, "Müdür Beeey! Müdür Beeey!" diye bağırma-ya başladım. Ne kadar bağırırsam boşuna, çünkü maç seyircileri çok, hepsi de bağırıyor. Ben bir kişiyim, onca insanın sesini nasıl bastırabilirim? Seyirciler tepinerek, yırtarak bağırıyorlar; onlarla birlikte ben de, Müdür Bey, diye bağırıyorum.

"Ulan ineeek!"

"Müdür Beeeey!"

"Yuuuu!"

"Gooool!"

"Favul ulan favul..."

"Höst, ayı oğlu ayı!"

"Müdür Beeeey!"

"Yuf beee..."

"Vay inek arabası vaaay..."

"Hakeme gözlüük..."

"Müdür Beeey!"

Önlerinde durup görmelerine engel oluyorum diye beni itip kakıyorlar. Efendi görünürlü birine, "Affedersiniz, Müdür Bey nerede, gördünüz mü?" diye sordum.

"Çekil önümden ulan, ne müdürü sığırıcık!" diye beni itti.

Yanımdaki de, "Açıl ulan!" diye beni tekmeledi.

"Ne bağırıp duruyor bu herif, Müdür Müdür diye yahu... Deli mi ne!"

"O da müdür diye tozutmüş..."

Dünyada iyi insanlar da var. Bu iyi yüreklilerden biri, "Sen müdürü mü arıyorsun?" diye sordu.

Ben sevinçle, "Evet" dedim.

"Müdür Beyi arıyorum. Bir evrak var da numarası eksikmiş... Müdür Bey stadyuma gelmiş dediler.. O'nu arıyorum."

"Bak, şurada polis var, polis bilir.. Hazır haftaym da olmuşken git polise sor..." dedi.

"Sağolasın..." deyip polise doğru yürüdüm. O iyiliksever adamın arkamdan "Düüü! Enayiye nasıl da sepetledim..." diye benimle alay ettiğini duydum. Önlerinden geçtiğim seyirciler, "Taş arabası...", "Hödüüük!" filan diye söverek nereme gelirse vuruyorlardı. Doğrusu ya, bu kendini bilmezlerle döğüşmeye zamanım olmadığından aldırıyorum.

Polisin yanına varınca ya dek öyle tartaklanmışım ki, elbisemin bütün düğmeleri sökülmiş, düşmüş.. Pantolonumun belini elimle tutmasam, pantolon bacaklarımdan kayıp düşecek... Neyse, polisin yanına varabildim. Çok acele ve çok önemli bir iş için Müdür Bey'le görüşmek istediğimi söyledim. Nasıl bir iş olduğunu sordum. Evrakımda bir numaranın eksik olduğunu, bu yüzden MüdürBey'i görmek istediğimi söylesem, beni Müdür Bey'in yanına götürmeyecek... "Çok önemli, çok acele..." diye üstelendim. Galiba, sabotaj ihbarı filan

gibi bir şey sandı. "Gel benimle!" deyip, önümde yol açarak beni tribünlerin arkasında bir yere götürdü. Bir odaya soktu. Güzel dayalı döşeli bir oda... Masada bir adam, telefonla konuşuyor. Polis O'na, "Müdür Bey, çok önemli bir şey için bu adam sizinle konuşmak istediğini söyledi, getirdim..." dedi.

Ben, pantolonumun belini tutarak başımla selâm verdim.

Müdür Bey, "Nedir?" diye sordu. Ben de, "Sizi çok aradım Müdür Bey, çok şükür sonunda buldum..." diye anlatmaya başladım.

"Nedir, kısa anlat!" dedi. Çünkü, telefonun alıcısını elinden bırakmamıştı.

"Beyefendi, benim bir miras işim vardı... İki yıl uğraştıktan sonra, şükürler olsun, işi sonuna getirdim."

Dışarı çıkmak üzere olan polise, "Dur, dur! Ayrılmak Bekle!" dedi.

Ben sözümü sürdürdüm: "Yalnız evrakta bir numara eksik kalmış. İşte bu kâğıt!" diye elimdeki tomari Müdür Bey'e uzattım.

Müdür, masasında geri geri çekilerek, "Sen ne diyorsun yahu?" diye bağırdı.

"Bir numara istiyorum..." dedim.

Polise, "Al bunu götür, al bunu götür!" dedi.

Polis, kolumdan tutup çekti. Müdürün polise kaş-göz işareti yaptığını görmüştüm, rengi de kül gibi olmuştu.

"Asıl benim aradığım Ayten Hanım... Ama Ayten Hanım, Mazhar Bey'in yanına gitmiş... Mazhar Bey de geçen yıl, sizlere ömür, vefat ettiğinden..."

Müdür, iki elini ileri ite ite polise, "Götürsene yahu, götürsene!" deyip duruyordu. Her nedense polis kolumdan tutmuştu ama, nazik davranıyordu.

Yumuşar gibi olan Müdür, "Sen ne diyorsun yahu, anlamıyorum ki..." dedi.

"Ben de size anlatmaya çalışıyorum..." dedim.

Müdür korku içinde, büyümiş gözleriyle bana bakıyordu.

"Bugün ille de bu numarayı almalıyım; yoksa param düyuna kahrımı..."

"Sen, ne anlatıyorsun yahu?"

"Derdimi... Sonra efendim, o numarayı İbrahim Bey verecektmiş..."

"Bay polis, al götür bunu, al götür!"

Polis çekiştirmeye başlayınca, derdimi çabuk çabuk anlatmaya çalıştım:

"İbrahim Bey, Ayten Hanım'ın, Ayten Hanım da şefin, şef de benim kimin... bilmem kimin... bilmem kimin... Bilmem kim de..."

Polis, "Gel dışarı! Çık dışarı be!" diye bağırarak beni dışarı sürükliyordu. Bir yandan da bana, "Yahu, bu müdür, stadyum müdürü be!" deyip duruyordu.

"Ayten Hanım'ı bulsam, bir bulsam O'nu..."

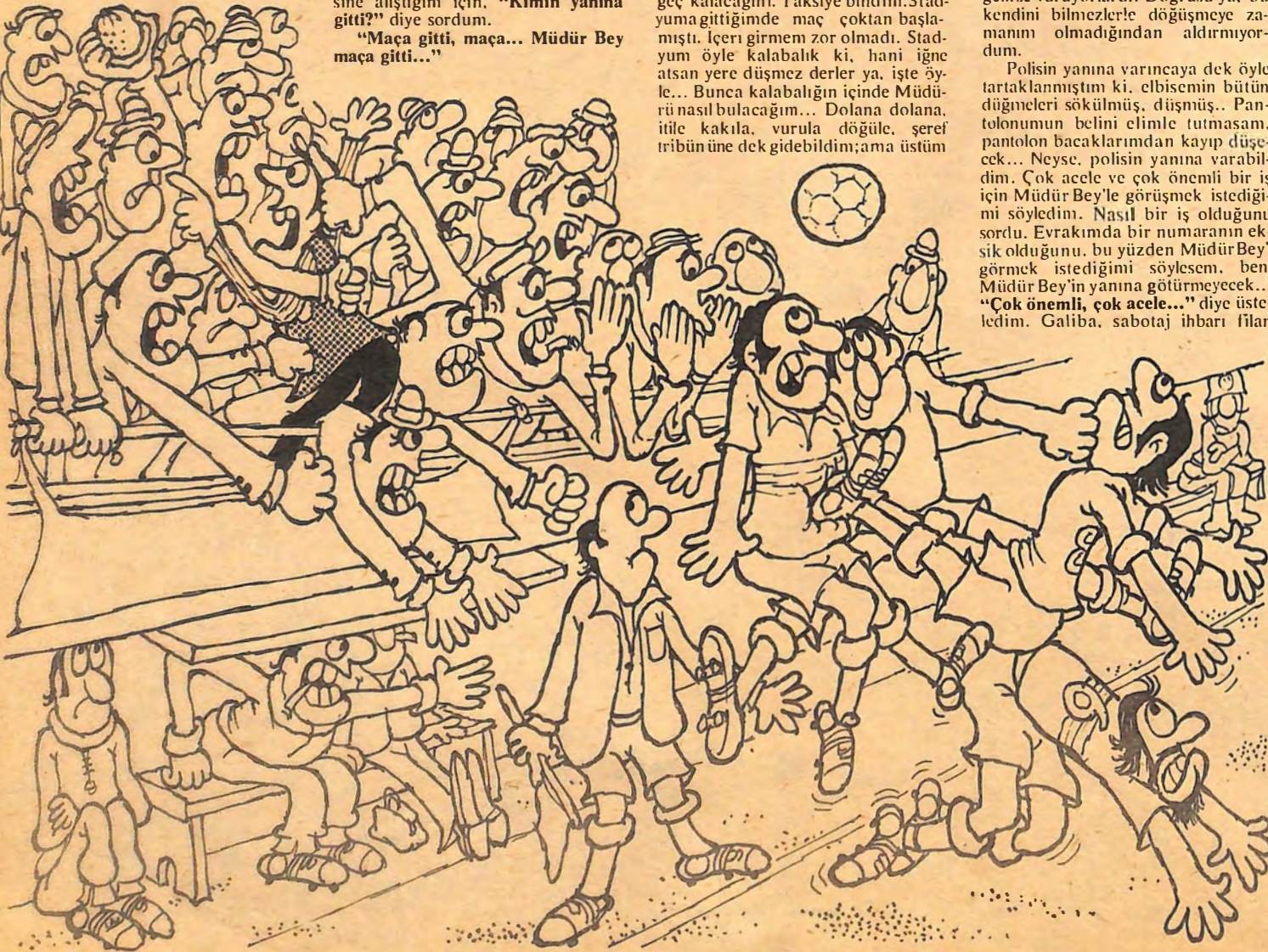
"Sen laf anlamaz mısın be... Bu müdür başka müdür, stadyum müdürü..."

Beni zorla odadan çıkardılar. Düdükler ötmeye başladı. Polisler başıma üşüştü. O itiş-kakışta, pantolon ayağımdan sıyrılıp düştü. Ben artık iyicene bozulmuşum, "Ayten Hanım..." deyip duruyorum.

Polisler gelince, korkudan titremekte olan o müdür birden yığıl- nıp, "Ben o Ayten Hanım'ım..." diye sövmeye başlanmaz mı!

Ben de coştum artık, "Ben de, ben de... Ayten Hanım'ın da, sizin de, hepinizin de, müdürünüzün de, dairenizin de, verdiğiniz, vereceğiniz numaranızın da, topunuzun da..." diye kantarlıyı, suntuyluyu öyle bir savırıyorum ki, koskoca stadyum çemçin ötüyor. Neden mi ötüyor? Çünkü, müdürün elinde tuttuğu ve benim telefon sandığıymış şey, telefon değilmiş, stadyumun hoparlörüne bağlı mikrofonmuş. Ben "Hay o Ayten Hanım da.. Hay sizin de... Hay dairenizin de..." diye adlı adma söv-dükçe, benim sövgümi stadyumda gümbür gümbür gümbürdüyor. Onlar telaştan mikrofonu kapamayı da unutmuşlar.

GELECEK HAFTA: Yaşayan Çanakale Şehidi

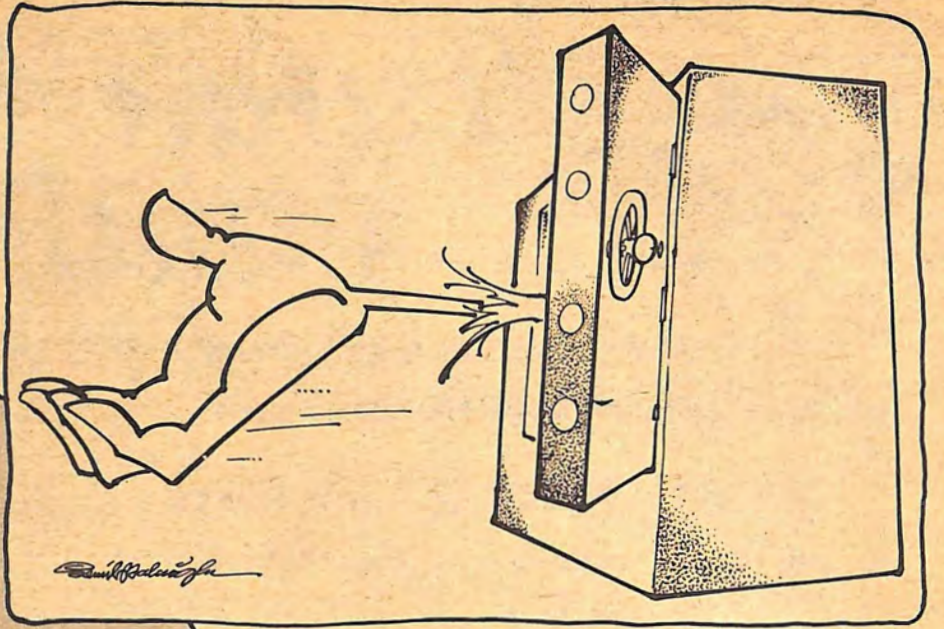

Dilenciye hıyar vermişler, eğri diye beğenmemiş

Dilencilik en kral iş...

"İsteyenin bir yüzü,
vermeyenin iki yüzü kara"
diyenler ve gece gündüz
dilenenler, giderek çoğalmaktadır.

Ortada işsizlik diye bir sorun
yokken ve hayat sudan ucuzken, dilencilerin
artmasına bir anlam verilememekte,
olsa olsa sadaka verilmektedir...
Böylece de, dilencilerin günlük
kazancı, sadaka verenlerin gelirini
çok geçmektedir. İyi mi?..

FIKRALAR

NEREDEN?

ADAMIN biri bürosuna geldi, gazeteyi okudu ve fırladı: Beşinci sayfada kendi ölüm ilanını görmüştü. Telefona koştu, evini aradı. Karısına ilanı görüp görmediğini sordu. Kadın: -Tabii okudum, dedi. Bir an durdu, sonra sordu: -Nereden telefon ediyorsun?

VAKTİNDE GİTSENE

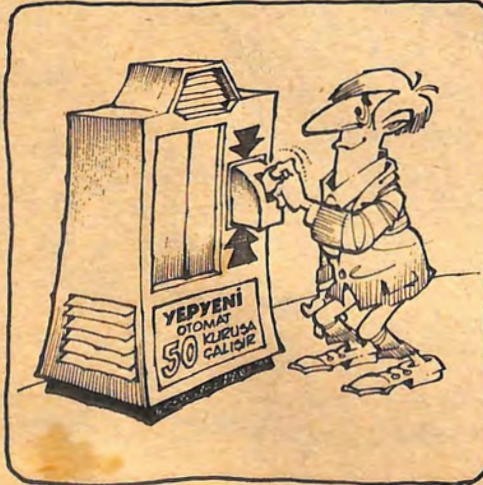
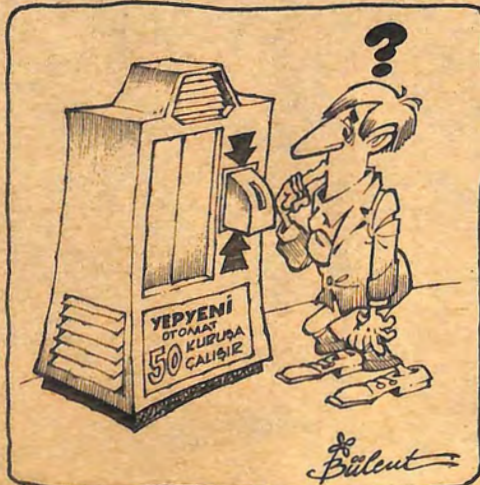
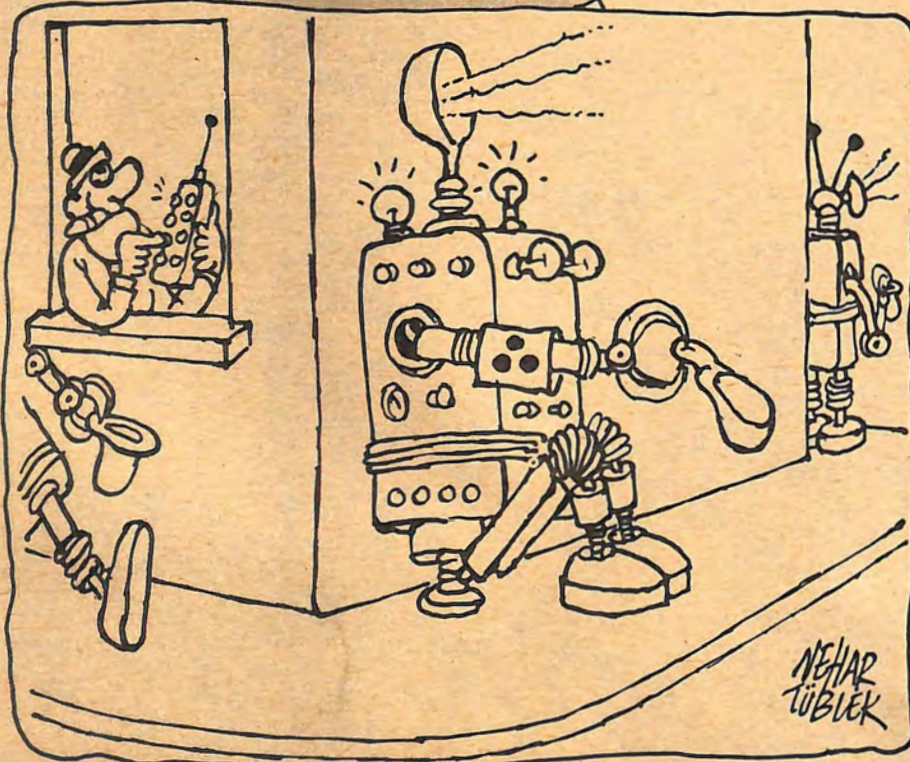
GECELERİ eve geç gitme merakında olan iki arkadaş konuşuyorlardı. Biri sordu: -Eve geç gittiğin zaman karın ne diyor? -Ben evli değilim ki! -Allah Allah! Öyleyse neden eve geç gidiyorsun yahu?

TEŞHİS

DOKTOR hastanede, günlük kontrolünü yapıyordu. -25 numaradaki bey nasıl? -Kaynasını görmek istiyor efendim. Doktor başını salladı: -Ya, vah vah! Demek henüz kendine gelmedi!

BEŞ KERE BEŞ ON EDER

İKİ boksör konuşuyorlardı. Biri: -Böyle şey görmedim, dedi. -Nedir o? -Geçen hafta İzmir'e maça gittim. Rakibim İzmir şampiyonuydu. İkinci rountta, bana sıkı bir yumruk attı. Sersemledim, yere düştüm. Meğer hakem de İzmirliymiş. Dikildi baş ucuma, başladı, saymaya. -Sayacak tabii, dedi öbürü, n'apacaktı ya? -Anladık ama birader, nasıl saydı, biliyor musun? -Ne biliyim? -1,2,3,4,5, dedi. Sonra... -Sonra? -Sonra da "Beş kere beş on eder" diye bağırıldı herif!

POLİTİKACILAR VE
KİRLİ ÇARŞAFLARI

Turan Güneş uğruna, canına kıyan kadın

Oysa sayın profesör de onu sevmiş ve Süheyla adındaki genç kıza
şu hazin şiiri yazmıştı:

**Abezan deyip geçme, sözlerime kulak ver
Bir boş vaktin olursa, bana da bir yanak ver...**

SIZLERE, bu hafta da CHP'nin sevimli
Turan Güneş'inden söz edeceğiz...
Nüktedan profesörümüz çocukluk ve ilk
gençlik yıllarında pek çelimsiz olduğu için
çevresindeki genç kızların ilgisini çekmeyi
maalesef başaramamış, onlara uzaktan
uzağa bakıp, burnunu çekmekle yetinmiş-
tir. İşte o yıllarda, okuduğu lisenin pek
yakınındaki İngiliz Lisesi'nin hızlı genç kız-
larından Süheylâ'ya yazıp, gizlice ve imza-
sız olarak kızın çantasına koyduğu hazin
bir aşk şiiri!...

Bu arada, Süheylâ'nın yıllar sonra bu
şiirin Turan Güneş'e ait olduğunu parmak
izi tespiti suretiyle anlamış bulunduğunu
hatırlatmayı da vatanî bir görev sayarız.
Çünkü Süheylâ bu şiiri Turan Güneş'in
yazdığını öğrendiği zaman iş, işten geçmiş
ve Güneş'i alan muhterem refikası Üskü-
dar'a geçerek Ayşe'yi dünyaya ge-

tirmiş bulunuyordu.

Aksi takdirde, evde kalmış olan Sühey-
lâ, Güneş'in aşkına mutlaka bir cevap vere-
cekti. Fakat o, vicdanının sesini dinleyerek

bağrına taş basmış ve kendini Marmara'nın
soğuk sularına bırakmıştır.

SÜHEYLA'YA SERZENİŞ

Deli gibi yıllarca ardında koşarak
Anla beni Süheylâ, sevdim seni uzaktan
Zaten bozuk gözlerim bilmedi uyku nedir
Aşkınla harap oldum, inan ki kaç senedir
Ben ağladım sessizce sen Ali'yle çıkarken
Kanım beynime çıktı, Veli sana bakarken
Gözümle gördüm sonra Ahmet'in çimdiğini

Öğrendim sana dair herkesin bildiğini
Niçin kendi kendini ziyan edersin söyle
Kismetin kapanır da evde kalırsın böyle
Eğer uslu durursan açıklarım aşkımı
O zaman öğrenirsin o itlerden farkımı
Abezan deyip geçme sözlerime kulak ver
Bir boş vaktin olursa bana da bir yanak ver.

Süheylâ gerçeği öğrendikten sonra çok
üzülmüş "Ayol ben ne bilirdim o şiiri süne-
pe Turan'ın yazdığını? Bilseydim bir değil
bin yanak verirdim o çağımda." demiştir.
İşte böyle sevgili Çarşaf'çılar. Sayın
Güneş, okul çağlarında çelimsizliğinden
ötürü içine kapanmış ve adı Abezan Turan'a
çıkmıştır. Ancak profesör olduktan sonra
yakışıklılığı meydana çıkmış ve kismeti
anide açılmıştır.

Aşağıda okuyacağınız mektup da; Pro-
fesör Turan Güneş'e öğrencilerinden Fifi
namıyla maruf Fitnat tarafından yazılmış-
tır.

Muhterem Hocam,

Beni Devletler Hukukundan bütünle-
meye bırakmanızı hayretle karşıladım. De-
mek ümitsiz aşkımı anlayamadınız. Oysa ki
ben sırf size karşı duyduğum bir takım
çapraşık hisler dolayısıyla dersinize çalış-
madım. Siz ders anlatırken gözlerim, göz-
lüğünüzün ardındaki o şuh ve çapkın gözle-
rinize dalyordu hocam. Evet, itiraf ediy-
rum size aşığı. Rica ederim, söyleyin bu
durumda kim ipler Devletler Hukukunu?

Siz ki koca bir profesörsünüz, benim
sizi sevmek hukukumu anlayamadınız.. Bu
durumda olan ben, Devletler Hukukunu an-
layamadıysa çok mu hocam? Elinizi vic-
danınıza koyun, söyleyin, bunun bir çaresi
yok mu hocam?

Kalbi daima aşkınızla çarpacak olan
FIFI

Tarihler, sayın profesörün bu mektuba
cevap vermediğinde hemen hemen ittifak
etmektedirler. Yalnız "Tevahi Mülkiyye ve
Maarifi Şükriyye" yazarı Müverrih Şemsi
Paşazade Şükrü Bey, hocanın bir anlık
tereddüt geçirip derin bir "Ahhh" çektiğini
yazar.

Bütünleme sınavında da Fifi namıyla
maruf Fitnat, hocanın ve müemeyizlerin
bütün sorularını cevapsız bırakmış ve ça-
cağını anlayınca iki gözü iki çeşme Rıza
Tevfik'in ünlü şiirini kendine göre kiraat
eylemiştir.

**Bana sual sorma cevap müşküldür
Sinemi burada açamam hocam,
Fifi'nin sevdası yalan değildir
Olur olmaz yerde saçamam hocam.**

**Sen ilim anlattın, ben sana baktım
Gülen gözlerine abayı yaktım
Aşkınla mest oldum, aşkınla çaktım
Vallahi ben senden geçemem hocam.**

**Neyini dinleyip kendimden geçtim
Erkekler içinde tek seni seçtim
Ben, kara sevdanın zehrini içtim
Elinden başka mey içemem hocam.**

**Şu yanan kalbimde yer yok ırfana
Devletler Hukuku anlatma bana
Seyreyle bir çaça yapayım sana-
Başka türlü sınıf geçemem hocam.**

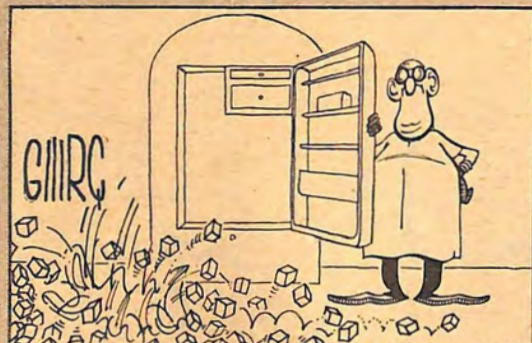
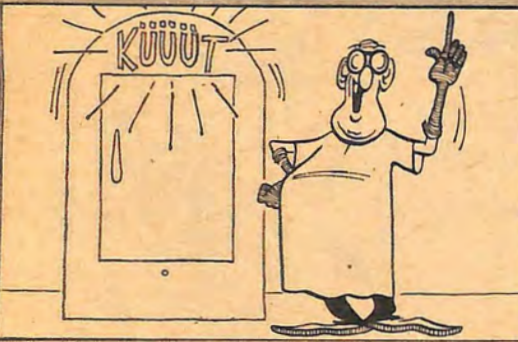
Bu şiirden sonra Fifi, Turan Hocayı
akşam dansa davet etmiş ve birlikte "Çaça"
yaparak neşelerini bulmuşlardır. Sabaha
doğru Rumeli İskembecisinde tam tekmi, tuzlama içerlerken Turan Hocanın Fifi'ye
okuduğu bir dörtlüğü de sunuyoruz.

**Kırk yaşından sonra oldu sevgilim
O çaça öğretti, ben ona ilim
Aman işkembeci, Ayşe duymasın
Bu iş pek güzelmış pişman değilim.**

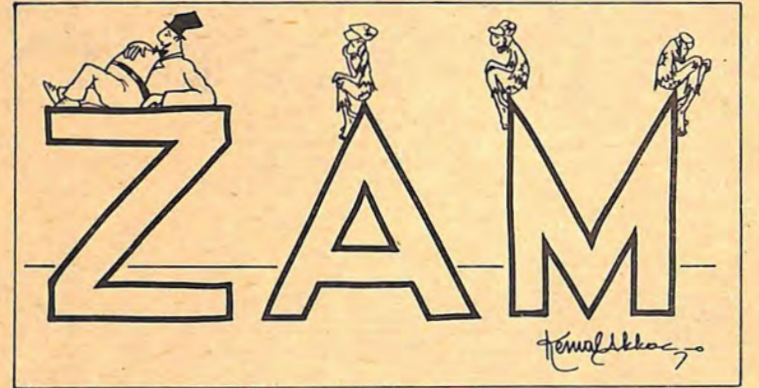
Mahmut Karaman

Neştersiz ameliyattan sonra...

ŞİMDİ DE, NARKOZSUZ AMELİYAT

— Sana kaç defa söyledim, şu balık sırtı ceketini giyme diye!..

BEŞTE BİR

NİŞANLIYDILAR. Deli-kanlı:

-Kaç çocuk istersin sevgilim? diye sordu.

-Dört, dedi kız.

-Dört mü. Neden dört?

-Çinli çocuk istemiyorum da ondan.
-O da nereden çıktı?
-Şekerim, gazetede okumadın mı? Doğan her beş çocuğun biri Çinliymiş!

HESAP

ADAMCAĞIZ rezil ve adi bir kadınla yirmi yıl yaşadıkdan sonra öldü. Öbür dünyada sınıflandırma görevini yapan melek defteri karıştırdıktan sonra:

- Cehennemde yirmi yıl geçireceksiniz, dedi.

Adam kibarca sordu:

- Bundan önceki yirmi yıl sayılmayacak mı efendim?

RAHİBİN RÜYASI

YAŞLI bir rahip

rüya görüyordu.

Vaiz

verdiğini

düşünüyordu

rüyasında.

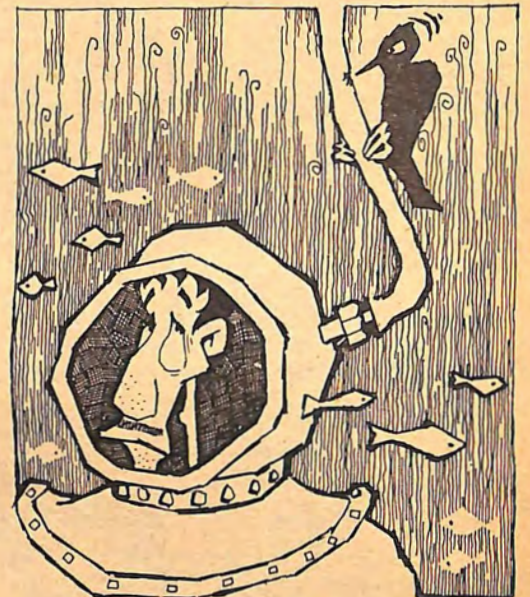
Uyandığında

ne görsün:

Gerçekten

vaiz

vermiyor mu?

Bozok

1929

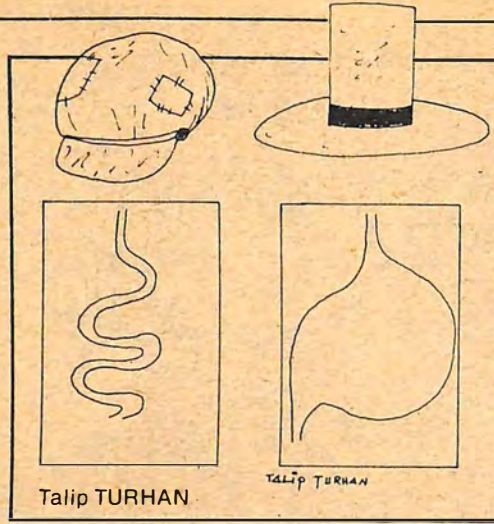
İbrahim ERSARAÇ

NANE

VAHDETTİN'İN GİDİŞİNE AGLAYAN KADIN

Elemlı bir sonbahar
gününde İstanbul'a inmiştik.
Akşam gazetelerinden birinde
Sultan Vahdettin'in vatandaşın
İngiliz gemisiyle ayrıldığını
okudum. O zaman çarşaf
giyiyordum. Peçeyi
örtmüyordum. Fakat peçeliği
kapatıp göz yaşlarımı
göstermemek için hüngür
hüngür ağladığımı
unutamıyorum.

Münevver Ayaşlı - Yeni Asya

Talip TURHAN

TALİP TURHAN

ZOR DURUM

CİPLAKLAR kampında
balo veriliyordu. Piyanist
tatlı tatlı çalarken bir garson da
zaman zaman gelip müzisyenin
içkisini tazeliyordu. Vakit ilerle-
dikçe millet çoşuyor, fakat garson
da gitgide bitkinleşiyor, yürürken
bile tökezliyordu.

Bir ara piyanonun yanına içki
tazelemeye geldiğinde müzisyen
sordu:

-Nen var senin yahu? Yürüyü-
şün bile değişti!

Garson:

-Merak etmeyin beyim, dedi,
bir şeyim yok. Ama müşkül du-
rumdayım.

-Hayrola?

-Beyim, çıplaklar kampında si-
ze de bu kadar bahış verilse ne-
reye koyarsınız?

MECBURİ DURAK

ÜLKEMİZDE her ne kadar
nüfus planlaması yapılmak-
taysa da, Anadolu'da çok çocuklu
ailelerin babalarına başka bir
saygı gözüyle bakılır.

Bölge gazetelerinden biri, bu
konuda yaptığı anket sonunda
Malatya'dan Abdo'yu tespit etti.
Gazetenin muhabiri adamın evi-
ne koştu:

-Kaç çocuğunuz var?

Abdo bıyıklarını bura bura:

-Yedi, dedi.

-Kaç yaşındalar?

-On bir, on, dokuz, sekiz,
yedi, altı, beş.

-Artık durdunuz mu?

N'apalım bey, eve televizyon
aldık!

ÜSTÜ

MİLYARDER bir petrol kra-
nı altın kaplama, bir
Cadillac ısmarladı. Fabrikaya
yükü bir çek yolladı, bir de telg-
raf çekti:

-Kaç paraysa alın, üstünü
Volkswagenle ödersiniz!

AÇIK PENCERE

NEW YORK'ta, iki arka-
daş karşılaştılar. Birinin
manzarası iyice sefilidi. Arkadaşı:

-Hayrola yahu, dedi, gene mi
işsizsin?

-Evet.

-Peki ama, sen altı ay evvel
Deniz Kuvvetlerine gönüllü yazıl-
mamış mıydın?

-Evet.

-Sonra?

-Kovdular.

-Neden?

-Birader, beni denizaltıya ver-
diler. Ben de geceleri pencere
açık uyumayı severim.

Serbest Kürsü

HERKESE BİR HAK

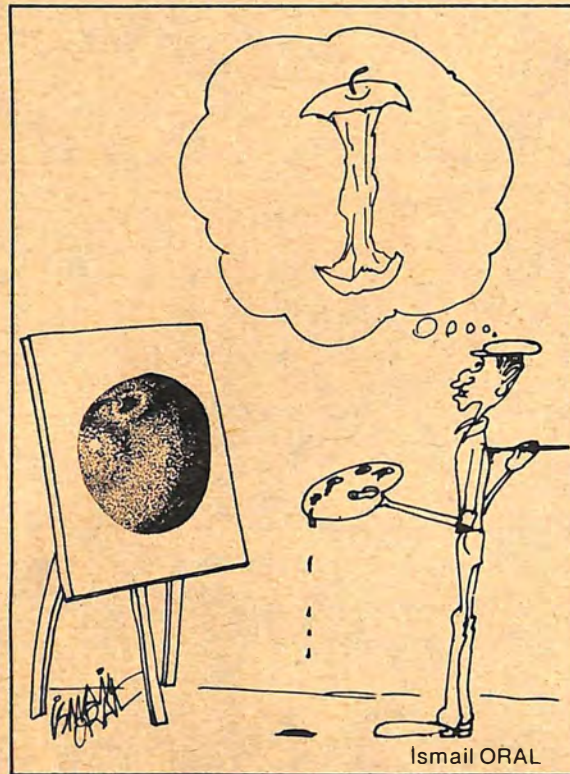
söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

HAZIRLAYAN: BİZİM HAKKI

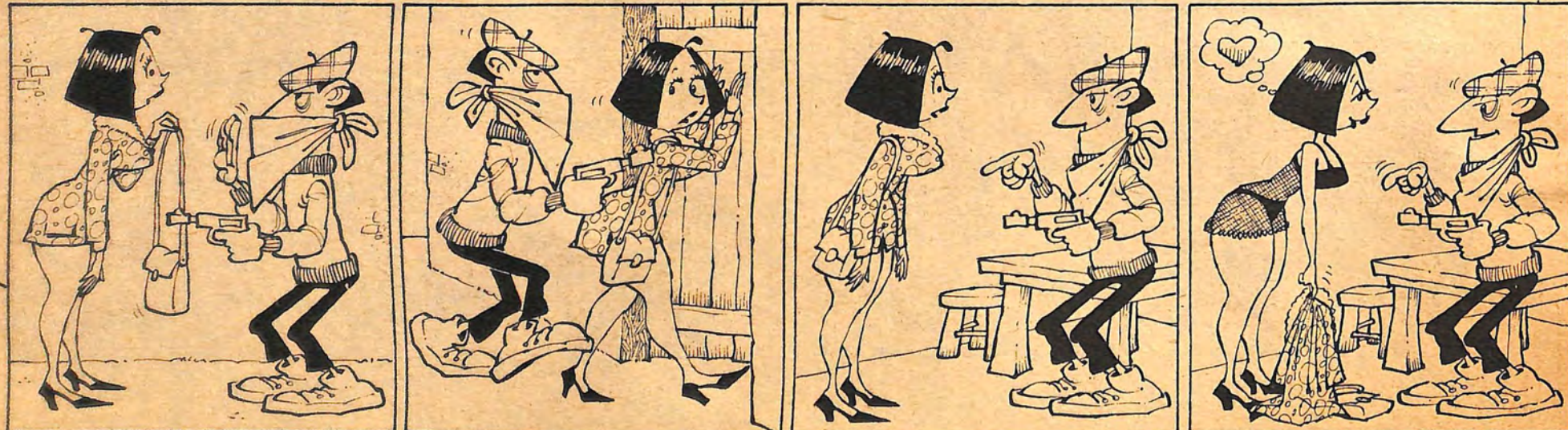
(Bu sayfa sizin sayfanızdır. Karikatür
ve esprili fotoğraflarınızı bekliyoruz.)

Yasemin
YUNATÇI
424 Sok. No: 1
Damlacık
İZMİR

İsmail ORAL

Cetin ALTAN'ın sectikleri

**"Az Gelişmiş Anahtar 8"i en iyi tamamlayan
5 okuyucumuz 100'er lira armağan kazandılar.**

Kazanan okuyucularımızın isimlerini ve tırettikleri şekilleri yayınlıyoruz.

ANAHTAR ŞEKİL

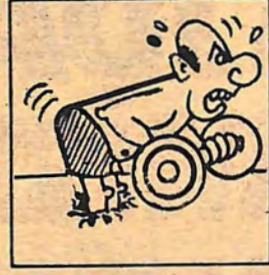
Nurhan KAZAZ
Kovacı Camii Sok.
No: 11/2
Çarşamba-Fatih-İSTANBUL

Selâmi FAZLIOĞLU
Akyazı Adliyesi
Akyazı - SAKARYA

Mustafa SARAN
Karadeniz Teknik Üniversitesi
Elektrik Fakültesi 40376
TRABZON

Oğuz TİMUR
Oğuz Ajans
Akıncılar Sok.No: 21
Maltepe-ANKARA

Hayri MUMCU
Anafartalar Çarşısı
Kat: 1 No: 132
Ulus - ANKARA

Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

KARELİ bulmaca... "7 Yanlışı Bulma" bilmeçesi. Eş şekiller bulmacası... Bütün bunlar, artık klasikleşmiş bilmece türleridir. ÇARŞAF ise on sayıdır bu köşede, okurlarına çok daha değişik bir örnek sunmaktadır.

Amacı, bir "Az Geleşmiş Anahtar" dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler türetmek olan bir bilmece...

Şimdi siz de sayfanın altındaki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek, bir hafta içinde bize ulaştırınız.

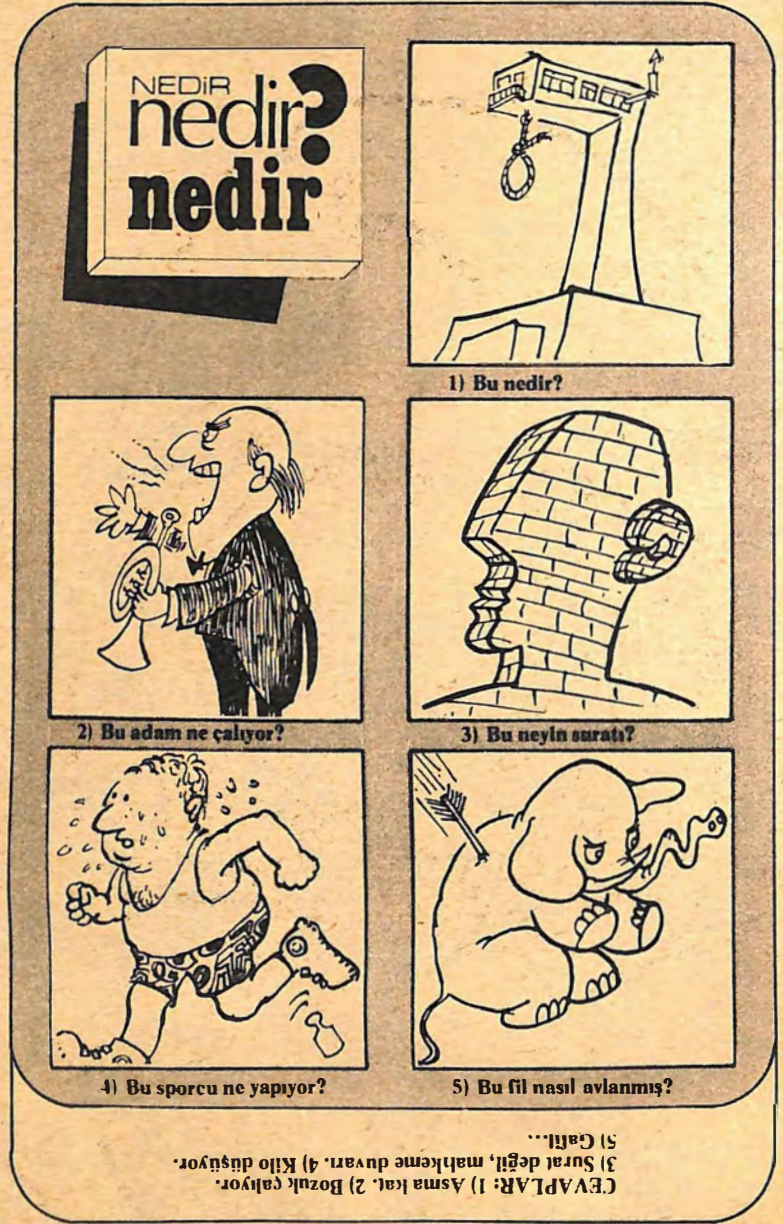
DIKKAT:

a) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.

b) İkramiye kazananların isimleri, iki sayı sonra yayınlanacaktır.

c) Türetilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah, ya da kırmızı tükenmez kalemle çizilmesi gerekmektedir.

Adres:
"Az Gelişmiş Anahtar 10" Çarşaf Der gisi, Mollafenari Sok.
No: 30-32 Cağaloğlu-İSTANBUL

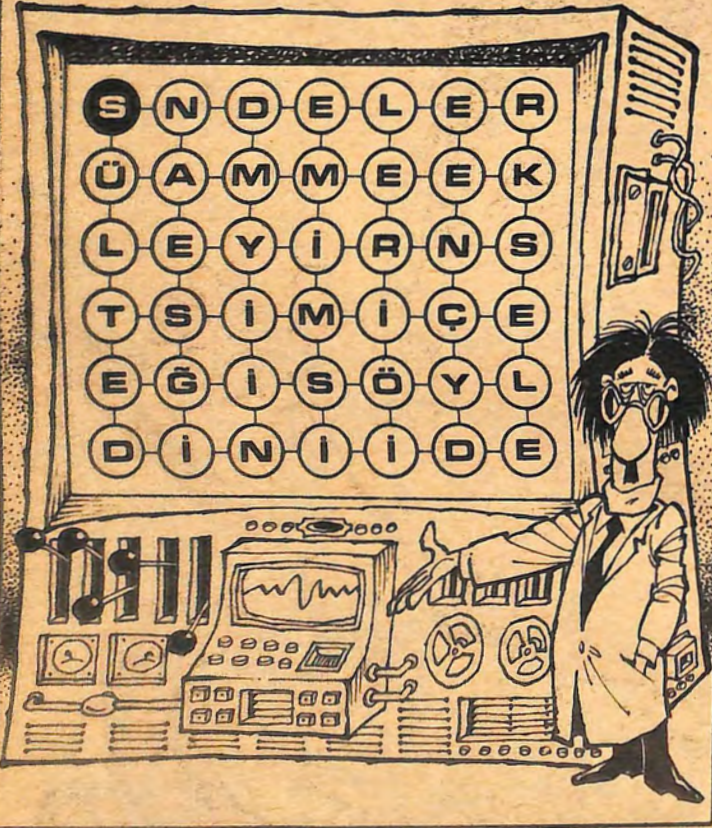

CEVAPLAR: 1) Asma kıl. 2) Bozuk çalıyor. 3) Sural değil, mahkeme duvarı. 4) Kilo düşüyor. 5) Çalılı...

BİR ŞİFREMİZ VAR

AMA, bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz 3 ipucundan ibarettir:

- 1) Bulacağınız 6 kelimelik bir cümledir.
- 2) Başlangıç harfleri, siyah daire içindeki (S) olacaktır.
- 3) Kelimeler, harflerin yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda birbirini izlemesi sonucunda oluşacak, çapraz sapmalar yapılmayacaktır.

CEVAP: Süleyman Demirel, erken seçim istediğini söyledi.

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL: 1 SAYI: 10

Sahibi: **EROL SİMAVİ**

Genel Müdür: **Nozih DEMİRKENT**

Genel Yayın Müdürü: **Çetin EMEÇ**

Sorumlu Müdür: **Semih BALCIOĞLU**

Basıldığı yer: **Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.**

Adres: **Cağaloğlu,
Mollafenari Sok.
No: 30-32
İSTANBUL**

Telefon: **26 66 75**

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU

**AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR**

10

Adı, Soyadı:

Adresi:

Arap Enrico'nun kolunda,
Olympia'nın yolunda.

AJDA SESİMİZİ DUYURUYOR

(Anlamadım, ne oluyor?..)

Yazan: Kandemir KONDUK
Çizen: Bülent DÜZGİT

HEPİMİZİN bayıldığı bir sese, fiziğe ve de geometriye sahip olan, tüy gibi hafif müziğimizin ünlü sanatçısı Ajda Pekkan, konserler (pardon!) konserler vermek üzere dün Paris'e uçmuştur. Önceki yıllarda da sık sık Paris'e uçan, ama çok geçmeden yine Türkiye'ye konan Ajda'nın, bu kezki uçuşunun çok önemli olduğu söylenmektedir.

Fransızların dünyaca tanınan şarkıcıları Enrico Macias ile birlikte Paris'in Olympia adlı dev müzikholünde konserler vereceği bildirilen Ajda'nın, pek yakında evrensel bir şöhrete erişeceği ve 189 bavulla yurda döneceği ısrarla belirtilmekte, "Peki bundan bana ne ulan?!" diyenlerin

ise ağzına biber sürülmektedir... Fransızlara, Fransızca olarak söyleyeceği, "Tu Pars et Tu Reviens (Gidiyorsun ve Dönüyorsun)" ve "L'amour et la Fidélité (Aşk ve Sadakat)" isimli şarkılarla ülkemizin adını duyuracağı ve bir anda kalkınma hızımızı artıracığı için Ajda Pekkan'ın bu başarısının küçümsemeyeceği konusunda, herkesin kulağı sıkı sıkı bükülmektedir.

Biz de, bu öğüde hem boyun eğiyor; hem de en ciddi gazetelerimiz, Millî Ajda'nın "Aşk şarkıları ile" ülkemizi dünyaya tanıtaacağı için, yürekten uyuyoruz... Uyuyoruz... UYUYORUZ BA-BABAM - UYUYORUZ...

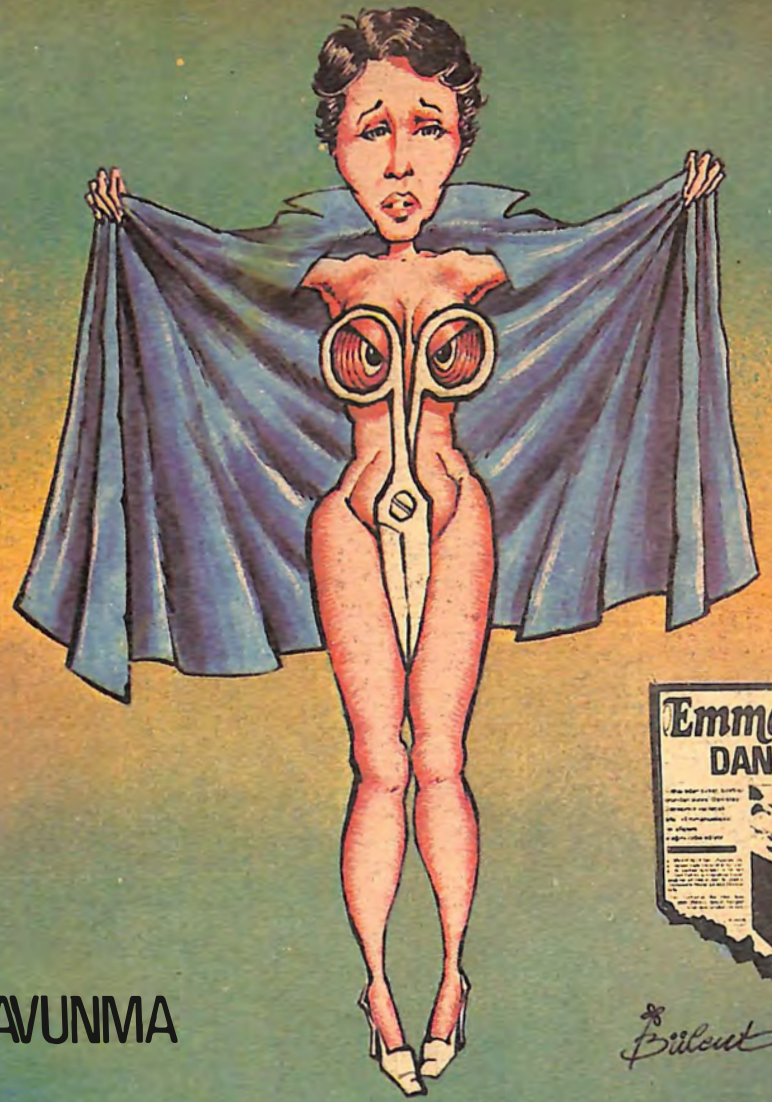
MSP'li Ali Oğuz Senato'da konuştu:

«Şarap fabrikaları
reçel yapsın»

Meyhanelerin sefaletle arılan kanuları
olduğunu ileri sür
fabrikaları

HABERLERDEN

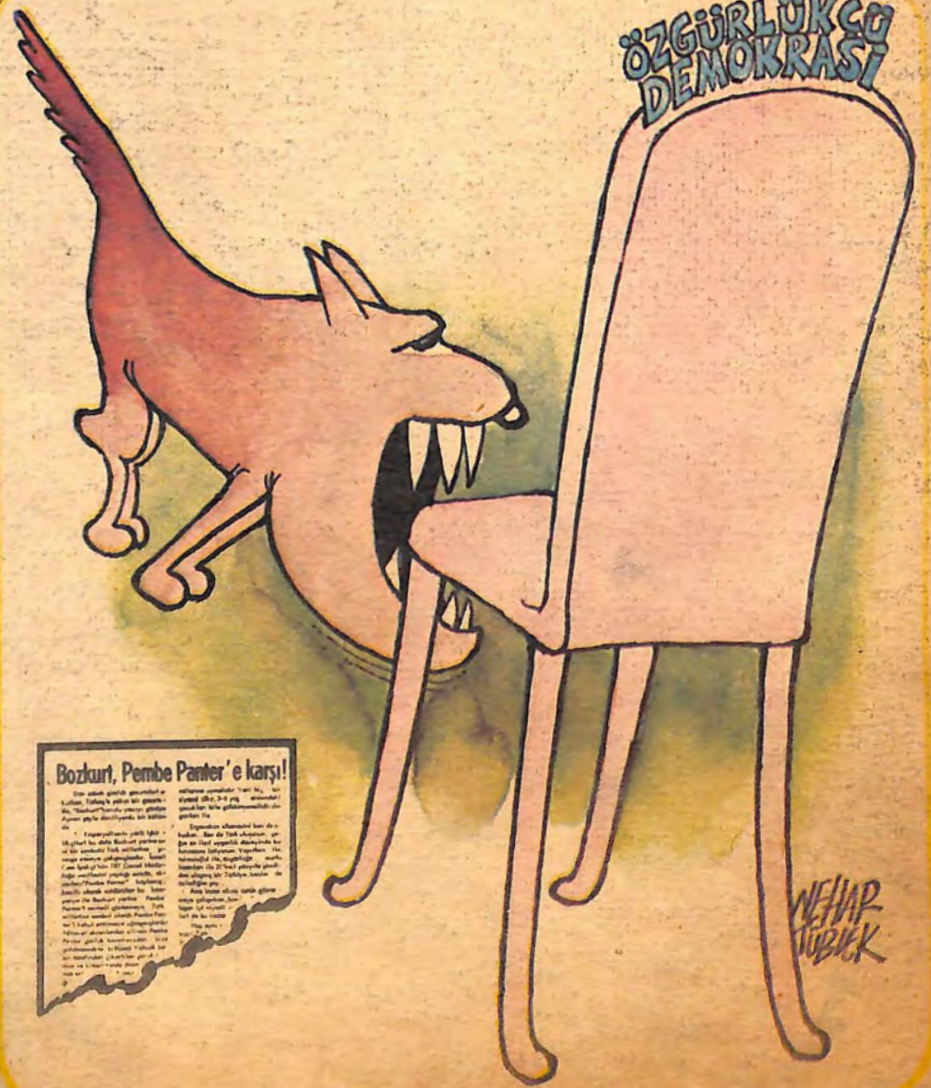
ÇİZGİLER

SAVUNMA

ZEKİ MÜREN
İhaleye kondu

SAAAAAT
TIIIIIIIM

Bozkurt, Pembe Panter'e karşı!

Bozkurt, Pembe Panter'e karşı! Bozkurt, Pembe Panter'e karşı! Bozkurt, Pembe Panter'e karşı! Bozkurt, Pembe Panter'e karşı! Bozkurt, Pembe Panter'e karşı! Bozkurt, Pembe Panter'e karşı! Bozkurt, Pembe Panter'e karşı! Bozkurt, Pembe Panter'e karşı! Bozkurt, Pembe Panter'e karşı! Bozkurt, Pembe Panter'e karşı!